

บทที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามชุดที่ 1

1. สัมภาษณ์หัวหน้าคณาจารย์เกี่ยวกับ ผู้ภาคบุนเดสและครูผู้สอนในภาคเหนือ จำนวน 10 คน โดยสัมภาษณ์หัวหน้าคณาจารย์ 10 คน ผู้ภาคบุนเดส 10 คน และครูผู้สอน 10 คน ซึ่งข้อมูลที่ได้นั้นสามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 ประวัติความเป็นมาของลิเกในภาคเหนือ

ในการสัมภาษณ์ลิเกในภาคเหนือจำนวน 10 คน มีผู้ที่ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับความเป็นมาของลิเกภาคเหนือเพียง 3 คน (วันชัยบารมี สุก ใจนาฎศิลป์สมชายนาฎศิลป์) นอกจากนี้ให้สัมภาษณ์ว่า ไม่ทราบประวัติโดยให้เหตุผลว่า ไม่สามารถจะหาได้ เพราะลิเกเริ่มมานานแล้ว อีกอย่างหนึ่ง หัวหน้าคณาจารย์เป็นคนหนุ่มสาว ส่วนอีก 3 คนที่หัวหน้า ผู้ภาคบุนเดส และครูผู้สอน ได้ให้สัมภาษณ์ว่า คนที่น่าลิเกเข้ามาเผยแพร่ในภาคเหนือคือ คุณครูสะอึ้ง เป็นคนที่มีเชื้อเสียงทางภาคกลาง และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสัมภาษณ์จากคุณครูสะอึ้ง บารมี คนนี้ได้ให้ข้อมูลที่ค่อนข้างละเอียด ดูว่า ลิเกที่สัมภาษณ์คือ ครูสุเทพศิลป์ อายุ 66 ปี ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ครูสุเทพได้เป็นศิษย์ของครูสะอึ้ง โดยเริ่มแรกนั้น ครูสะอึ้ง ได้นำลิเกมาเต้นสายทางเหนือ และได้นำลิเกมาเผยแพร่โดยได้สอนถูกศิษย์หลายราย คน โดยเริ่มที่คนละชุมชน อาเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ครูสุเทพก็เป็นคนหนึ่งที่ได้รับการถ่ายทอดจากครูสะอึ้ง และบุคลากรสาคัญอีกคนหนึ่งคือ ครูจานง คนจิก กี เป็นศิษย์ของครูสะอึ้งสมัย ๕.๕ จากนั้นมา ก็มีครูสอนลิเก สืบท่อมาเรื่อยๆ จนกระทั่งมีคณาจารย์เกิดถึงทุกวันนี้ ส่วนครูสุเทพก็เป็นครูผู้สอนมาตั้งแต่อายุ 21 ปี จนกระทั่งปัจจุบันก็ยังฝึกอยู่

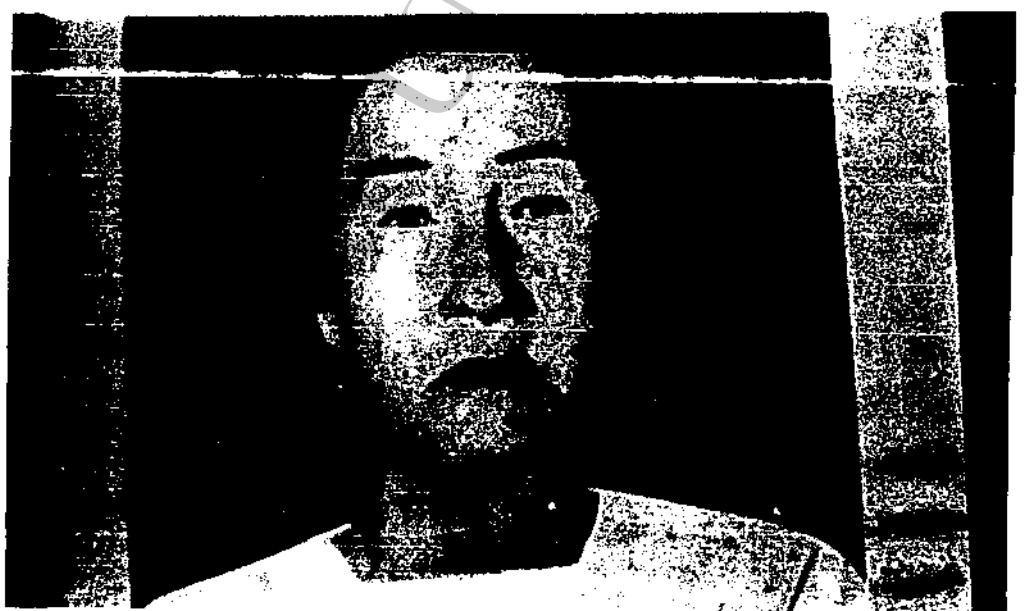
นอกจากจะได้สัมภาษณ์หัวหน้าคณาจารย์ ผู้ภาคบุนเดสและครูผู้สอนแล้ว ผู้วิจัยยังได้สัมภาษณ์บุคลากรสาคัญอีก 3 คน ซึ่งรู้รายละเอียดเกี่ยวกับครูสะอึ้ง คือ

- 1.1.1 นายเปียง ธรรมเสนา อายุ 59 ปี บ้านเลขที่ 18 หมู่ 7 ตำบลระทูป่า จังหวัดลาภูน ลุง เปียง เป็นน้องกรรยาคุณครูสะอึ้ง อายุ 77 ปี กล่าวว่า ครูสะอึ้ง โอลิล มีกรรยาเชื้อพุก ซึ่งกรรยาคุณครูสะอึ้ง ได้เคยไปแล้วประมาณ 30 กว่าปี กับประมาณปี 2500 หรือ 2499 ถ้ามีเชิงคุณภาพ ก็อายุประมาณ 80 กว่าปี เมื่อครั้งที่แต่งงานกับครูสะอึ้ง อายุประมาณ 23 ปี เพาะะฉนั้น ปี พ.ศ. ที่ครูสะอึ้งนำคณาจารย์มาภาคเหนือ โดยเฉพาะที่ลาภูน ซึ่งลุงเปียงบอกว่า ครูสะอึ้งมากั้งวง (วิก) ครั้งแรกที่บ้านล่อง เชี้ยว ตำบลระทูป่า อาเภอเมือง จังหวัดลาภูน และได้กรรยาศิօคุณพุกนี้ แสดงว่าลิเกมาถึงล้านนาประมาณปี พ.ศ. 2470-2472

1.1.2 นายແບນ ແລານກරຣຍາຄຽສະອັ້ງ ສັນນິຍຫານວ່າ
ຄຽສະອັ້ງເປັນຄົນກຸງເທິພອຍ໌ທີ່ ປະຖຸນ້າ

1.1.3 ນາຍບັນ ສິນທຮງ ອາຍຸ 66 ປີ ເປັນລູກສີໝໍ
ຄຽສະອັ້ງອໝໍ່ບ້ານເລີຂໍ້ 34/2 ແມ່່ 1 ການລສັນດັບຮັງ ອາເກອເມືອງ ຈັງຫວັກລາມູນ
ກ່ລ້າວວ່າໄດ້ທັກລືເກີກບົກຄຽສະອັ້ງອາຍຸ 18 ປີ ອໝໍ່ຄະແສີປະເສີຣີ ກະຈ່າວົດອັນນັ້ນ
ຄຽສະອັ້ງອາຍຸ 50 ປີເຊິ່ງເປັນລືເກີກາກໄດ້ ເປັນນາຍຫາກ ຈາກການສຶລບກຮ
ໄດ້ກຣຍາທີ່ບ້ານລ່ອງ ເຊິ່ງໄໝ້ມີລູກ ແລະສມັຍນັ້ນ ກາຣ ເຕີນຫາງໃຫ້ລົອວ່າ ນອກຈາກນີ້
ລຸ່ງປັ້ນ ສິນທຮງ ໄດ້ມູກດີ່ງອຸບນີສໍາຍຂອງຄຽສະອັ້ງວ່າເປັນຄົນທີ່ສຸກາກ ໄນມີຄ່ອຍມູກ
ພະເວກຂອງຄະແສີປະເສີຣີ ຕື້ອ ນາຍນາຄ

ຈາກກາຣ ໃຫ້ສົມກາຍຜົ່ນຂອງຄະແສີເກີກຕ່າງໆ ແລະບຸຄຄລທີ່ໄກລີ້ຕົກ
ກັບຄຸ້ມຄຽສະອັ້ງ ດັ່ງແນວວ່າຈະໄດ້ຂ້ອມູລ ໄນເພີ່ມພອ ແກ່ກີ່ຫາໃຫ້ກາຣວ່າສີເກ
ກາກ ແນີ້ອັນນັ້ນໄດ້ເຮັ່ມເກີກຫື່ນໂດຍ ຄຸ້ມຄຽສະອັ້ງ ເປັນຜູ້ນາເຂົ້າມາແລະທີ່ນໍາເຊື່ອດີ່ວ່າໄດ້
ຕື້ອ ຈາກກາຣ ໃຫ້ສົມກາຍຜົ່ນຂອງລຸ່ງ ເປັນ ແລະລຸ່ງປັ້ນ ທີ່ເປັນບຸຄຄລທີ່ໄກລີ້ຕົກຂອງ
ຄຸ້ມຄຽສະອັ້ງມາກທີ່ສຸກ

ກາພທີ່ 14 ກຣຍາຄຽສະອັ້ງ ຂຶ້ອນາງມູກ ດຣມເສນາ

ภาพที่ 15
น้องกรรยา
(นางศุภ)
ของครูละอึ้ง

ภาพที่ 16
นายบัน ลินทรธง
ลูกศิษย์ครูละอึ้ง

ภาพที่ 17 นายสุเทพ
ครุฑคลีเกคขณะชัยบารมี
ในงานพิธีไหว้ครูที่ลิเก
ขณะวันชัยบารมีจัดขึ้นใน
วันที่ 12 มิถุนายน 2529

ภาพที่ 18 ผู้วิจัยがらん สัมภาษณ์นายสุเทพครุฑคลีเกคขณะวันชัยบารมี

ภาพที่ 19 ส้มภาษณ์นายหงส์ ชุมมูรี หัวหน้าคสส.ลิเก
คสส.สัมคมยอน 2 วันที่ 4 เมษายน 2529

1.2 หาไม่ถึง เลือกอาชีพในการแสวงลิเก

จากการสัมภาษณ์หัวหน้า ผู้ก้าวขึ้น และครูผู้ฝึกว่าหาไม่ถึง
เลือกอาชีพในการแสวงลิเกนี้ บ้างก็ให้เหตุผลค่างๆ นานาไว้ . เพราะห่อแม่
แสวงกีเสยแสวงความห่อแม่, เลือกอาชีพนี้เพราะพื้นชาญบ้าง แต่อย่างไรก็ตาม
จากการให้สัมภาษณ์ของทุกๆ คน ค้างก็ให้เหตุผลเป็นเสียงเดียวกันว่า เนื่อง
มาด้วยอาชีพลิเกนี้ก็ เพราะมีใจรักในการแสวงลิเก และมีแรงบันดาลใจที่จะ
ฝึกอาชีพนี้ ที่สำคัญคือการค้าง ไว้ซึ่งศิลปะพื้นบ้านของไทยเรา ซึ่งนับวันศิลปะ
เหล่านี้มีแต่จะสูญหาย คังนั้น หากเข้าจังหวัดอาชีพนี้เพื่อจะรักษาและอนุรักษ์ไว้
ให้อยู่คล่องไว้

1.3 วิธีฝึกหัดการแสดงสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนอย่างไร

การฝึกลูกทีมเพื่อจะให้หัดลีกนั้น แต่ละคนจะก้มือขึ้นก่อนที่คัลลาร์กันถึงแม้จะไม่เห็นกันเลยที่เดียว ซึ่งพอสรุปขึ้นก่อนของการฝึกสิ่งที่คัลลาร์นี้คือ

1.3.1 ขึ้นแรกก็มีการขึ้นครู่ โดยเสียงเงิน 6 บาท ส่วนค่าสมนาคุณสำหรับครูนั้น แล้วแค่ศิษย์จะให้

1.3.2 ฟื้นจากนั้นก็ขึ้นชัน ให้ครู มีการสถาบันตน ศีรษะน้ำ คอมหมอกคอมคำบ

1.3.3 เมื่อหาพื้นที่เสร็จแล้ว ก็เริ่มหัดราและหัดร้อง โดยเชิญกลอนสิ่งให้ก่อน

1.3.4 เมื่อศิษย์หัดร้องแล้ว ผู้ฝึกก็จะสังเกต บุคลิกและความสามารถของแต่ละคนว่า ควรจะแสดงเป็นตัวไหน จะเป็นพระเอก นางเอก ตัวชี้ขาด หรือตัวตลก เมื่อทราบว่าใครมีบุคลิกไปในแนวใดแล้ว ก็เริ่มให้ฝึกแสดงเป็นเรื่อง โดยเล่นความบทก่อน หลังจากนั้น ถ้าใครสามารถค้นกลอนสักได้ก็ขับว่าเก่งแล้ว

1.4 สิ่งมัยคั่ง เดิมขอนแสดง เรื่องอะไร

ความที่จะสิ่งคั่งค่าว่า ได้ให้สัมภានนี้เกี่ยวกับสิ่งในสมัยคั่ง เดิมขอนแสดง เรื่องอะไร วนนั้น คณิตค่าว่า ได้ให้ชื่อมูลว่า สมัยก่อนขอนแสดง เรื่องธรรม ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับทางศาสนาในศัมภีร์ใบลาน เช่นเรื่องบัวระวงค์หงษ์อามาคร์ แหงนหนิน เจ้าสุวัคร-นางบัวฯ ฯลฯ ซึ่งเรื่องเหล่านี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับพุทธศาสนาคัญ แต่ในเวลาเดียวกัน สมัยก่อนก็มีนิยมเรื่องเทศน์มاجนกิงปัจจุบัน

1.5 สิ่งมัยก่อนกับสิ่งในสมัยปัจจุบันมีความแตกต่างกันอย่างไร

สิ่งในสมัยก่อนกับปัจจุบัน มีความแตกต่างกันมาก สมัยก่อนจะเล่นเรื่องธรรมหมก เป็นค่าว่า ขอ จือ และในศ้านการแสดงก็มีมาตราฐาน มีการรำอย่างอ่อนช้อย อ่อนช่าง เช่นพระเอกนางเอก เกี้ยวพาราสีกันกว่าจะเกี้ยวกันแต่ละหัวต้องรำเป็นบทบาท หักสิ่งทุกอย่างจะมีศิลปะน่าชมมากและหลังสองคราบ โอลอโชร์ที่ 2 เริ่มมีระบบแบบมีศิลป์ ท่องมาจะเปลี่ยนมาเป็น ผลอโชร์ ซึ่งตอนแรกการเต้นผลอโชร์เป็นการเต้นที่ไม่เชิงโน้ต ท่องมามีการแข่งขันกันระหว่างแต่ละคณะ จึงหาให้ผลอโชร์กล้ายเป็นการเต้นที่เกินขอน เช่น (เบล็อยกาย) แต่สิ่งที่หาให้กรรมการวัดผู้อ้วน โส และประชานคิคิว่าเป็นสิ่งที่หักค์อศิลปธรรมซึ่งเป็นค่านิยมของชาวบ้าน จึงหาให้ ผลอโชร์ค้อมจากหายไป จนกระทั่งปัจจุบันนี้ไม่มีผลอโชร์รากฐานเวทลีสิ่งแล้ว แต่สิ่งที่ยังมีอยู่ก่อน การแสดงสิ่งคือ การแสดงคนครรและมีทาง เครื่องเต้นประกอบคัมภีร์ ส่วนสิ่งมหาวิทยาลัยหมายพนันมีแต่การแสดงสิ่งสิ่งคือการแสดงสิ่ง

ในค้านอุบกรณ์การแสดง สมัยก่อนจะใช้จุกไต้ (รีช้า) เป็นเชือเพลิง ต่อมาใช้ตะเกียงเจ้าชาย ปัจจุบันใช้ไฟฟ้า เพราะบังบันนี้ วิวัฒนาการ ได้เจริญก้าวหน้าขึ้น

ในค้านเนื้อหาการแสดงสิ่ง เย้งคงแสดง เรื่องธรรมชาติ ศัมภาร์ในลานอยู่ แต่จะใช้แสดงช่วงกลางวัน เพราะกลางวันจะแสดงภาคเข้า ตั้งแต่ 10.00 - 12.00 น. และช่วงบ่าย 13.00 - 17.00 น. ส่วนกลางคืน จะแสดง เรื่องที่ทันสมัย เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับสีวิศวกรรมจากวันทัน เทศกาล ทันสมัย และที่สำคัญสิ่งปัจจุบันจะมีการแสดงคนครึ่งหนึ่งที่จะเริ่มการแสดงสิ่งสิ่ง เทางค้านการรำ ปัจจุบันสิ่งทางเหนือไม่มีบทบาทแล้ว เพราะ เช้าถือว่าคนดูไม่ชอบ มันยิ่งยาก ช้าไม่ทันใจ ตั้งนั้นสิ่งเดิมเรื่องไว้ ต้องเล่นเร็วทันใจ เพราะคนดูชอบ

สรุปได้ว่า สิ่งปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลง ไปจากสิ่งเดิม ก่อนเพื่อว่าจะบันปรุงให้ทันสมัย ให้ทันสมัย ให้ทันสมัย ให้ทันสมัย เพื่อเอาใจทั้งคนแก่และวัยรุ่น

1.6 สมัยนี้คนดูชอบสิ่งแสดง เรื่องแบบไหน มีความแตกต่าง จากสมัยก่อนหรือ ไม่

สมัยนี้คนดูชอบสิ่งแสดง เรื่องที่ต้องใช้เวลา เรื่องที่ต้องใช้เวลา อายุร่วมสมัยก่อน ก็จะไม่มีคนดู ตั้งนั้นจะเห็นได้ว่าสิ่งปัจจุบันไม่มีการรำ ไม่มีบทบาท อีกประการหนึ่งปัจจุบันนี้มีภายนอก หัวเริ่ม เกิดขึ้น ซึ่งคุณลักษณะ เรื่องที่ต้องใช้เวลา อายุร่วมสมัยก่อน ก็จะไม่มีคนดู ในค้านเนื้อเรื่องนั้นคนดูชอบเรื่องแบบสมัยนิยม แต่มีบางส่วนที่นิยม เรื่องธรรมชาติ *

1.7 ปัจจุบันนี้ผู้ชมสิ่งแสดงมากหรือลดลง

คนดูสมัยปัจจุบันจะลดลง สมัยก่อนจะมากกว่า เพราะสมัย ก่อนคนดูสนับสนุนสิ่งแสดง เหตุการณ์ใดที่มีงานบอยก็จะมีลิเกอยู่ คนดูจะคุ้นเคย จนเลิกแสดง ไม่ยอมลุกจากที่นั่ง บางทีก็แสดงถึง โถรุ่ง แต่ปัจจุบันนี้จะไม่นิยม แสดงเกินเวลา 24.00 น. และปัจจุบันนี้อีก เช่นกัน คนดูหันไปนิยมภายนอก หัวเริ่ม มากกว่าที่จะสนใจสิ่งแสดง แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะไม่คุ้นเคย เลยยังมีบางที่มีคนสนใจ เพราะระยะหลัง สิ่งแสดงมีการบันปรุง เปลี่ยนแปลง ให้ทันสมัย

1.8 สถานที่ในการแสดงสิ่งแสดง ส่วนมากจะแสดงที่ไหน ช่วงใด และ ในโอกาสอะไร

ส่วนมากจะแสดงในงานบอย ชึ้นจัดขึ้นที่วัด เป็นส่วนมาก จะแสดงในเดือน พฤษภาคม - มิถุนายน จะหมายความว่า การแสดงในช่วงฤดูฝนเป็นเวลา 4 เดือน ระยะที่หมุกพากนี้ ทุกคนก็ไปบรรยายอาชีพอย่างอื่น เช่นศิลปะ ศาสนา หาสน รับจ้าง สาหารับโดยการที่แสดงก็จะแสดงความวัด เมื่อวัดใหญ่ในมีงานสมโภช งานฉลองแล้ว ก็จะหาสิ่งแสดงในงาน ถือว่าบรรเพสิ่งงานบอยแบบนี้จะต้อง มีสิ่งแสดงให้คนที่ร่วมงานดู สมัยก่อนนอกจากสิ่งแสดงในงานสมโภชแล้ว (งานบอย) ยังมีการแสดงที่วิถีอีกด้วย

ภาพที่ 20 สีเกลคະสุคใจนาฎศิลป์แสงคงที่วัดบรรพตบูรพา ตามฉบับระบุป่า
อาเกอเมือง จังหวัดลาภูน ชึ่งก่อนจะมีการแสงคงสีเก ก็จะมีการเดินโขร
ชึ่งเราระบุว่าทางเครื่อง เดินโดยวัดก่อนแสงคง เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2529
(แสงคงกลางคืน)

ภาพที่ 21 สีเกลคະมีชัยนาฎศิลป์แสงคงที่วัดท้าคันธ์วิว อาเกอบ่าชาวง
จังหวัดลาภูน วันที่ 6 เมษายน 2529

ภาพที่ 22 ลิเกคณะสมานนาฏศิลป์แสงคงทีวัคพาหนัก
อาเกอเมือง เชียงใหม่
แสดงวันที่ 7 เมษายน 2529 เรื่อง "บัวระวงค์ทรงเมืองกาฬ"

ภาพที่ 23 นางเอกศะวันชัยบารมีแสดงที่วัดแม่สอด
อาเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2529 แสดงเรื่อง "แก้วหน้าผ้า"

ปัจจุบันนี้การแสวงที่วิถียังมีอีกใหม่

จากการให้สัมภาษณ์ของคณะลิเก ก่างก็ให้ข้อมูลว่า ปัจจุบันนี้ลิเกวิกไม่มีแล้ว เหราะเศรษฐกิจไม่ค่อยดี อีกอย่างหนึ่ง คนคุจะไม่ยอมเสียเงินไปคุลิเกวิก เหราะถือว่าเสียค่ายเงิน เลยหันไปคุลัคคร โทรทัศน์ ซึ่งไม่ได้เสียเงินค่าคู และไม่ต้องออกจากบ้าน เป็นมีคณะนึงบอกว่าชัยภูมิลิเกกาลังแสวง และเป็นชัยภูมิเดียวที่ลัคครทาง โทรทัศน์ก้าลังออกคนคุกิจะรับวิ่ง ไปคุลัคครจนจบแล้วถึงจะมานั่งคุลิเกจะเห็นได้ว่าค่านิยมของ โทรทัศน์ ก้าลังมาแรง

1.9 ปีนี้งา จะแสวงลิเกบรรณาณกีรัง

ตามสถิติของคณะลิเกค่าງา สัญก่อน จะแสวงลิเกบรรณาณ 70-80 ครังต่อปีนี้ แต่ปัจจุบันนี้ ในช่วงพ.ศ.2529 สถิติการแสวงลิเกจะลดลงมาก เหลือแค่ 30-40 ครังต่อปีเท่านั้น

1.10 ท่านแสวงลิเกเพื่อให้คนคุ ได้อะไร

จากการสัมภาษณ์ท่าให้ทราบถึงวัสดุประสงค์ของการแสวงลิเกของคณะลิเกค่าງา ที่ต้องการให้เก็บคนคุกล่าวคืออันดับแรกนั้นลิเกคณะค่าງา ต้องการให้คนคุ ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพื่อให้สมกับที่ทางเจ้าคณะวัดได้ว่าจังมากต้องการให้คนคุ ได้รับคติสอนใจจาก เนื้อหาของการแสวงลิเก เพื่อที่จะได้นำไปปฏิบัติ ได้ถูกต้องว่า สิ่งไหนดีหรือไม่ดี ต้องการให้คนคุทราบว่า ชีวิตรองลิเกนี้เป็นอย่างไร อีกทั้งยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์ไม่รัก ษากับบ้าน เพื่อว่าเข้าจะได้หาลิเกไปเล่นบ่อยๆ นอกจากนั้น ยังต้องการให้คนคุ ได้รับความรู้ในสิ่งที่ไม่เคยประสบให้เน้นถึงความสามัคคีในชาติ ท่าให้คนคุ ได้คติสอนใจและ ได้เห็นถึงสิ่งที่แห่งจริง

1.11 ลิเกแสวงเรื่องเกี่ยวกับจกรา วงศ์ฯ หรือไม่ ถ้ามี เหราะอะไร

คณะลิเกค่าງา ในภาคเหนือ ได้ให้สัมภาษณ์ว่า ลิเกจะแสวงเรื่องเกี่ยวกับจกรา วงศ์ฯ สำคัญ การเล่นลิเกเรื่องจกรา วงศ์ฯ นี้มีมาแต่แรกเริ่มแล้ว ปัจจุบันก็ยังมีอยู่ เหราะคณะลิเกค่าງา มีเหคุผลหลายประการ ที่ยังแสวงเรื่องแบบนี้ คือต้องการที่จะอนุรักษ์เนื้อเรื่องไว้ไม่ให้สูญหาย อีกทั้ง เช่นเรื่องธรรมค่าງา เราจะสังเกต ได้ว่า เนื้อเรื่องจกรา วงศ์ฯ จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับธรรมหากษัตริย์ คั้นนั้นการแสวงลิเกจึงต้องการให้คนคุ ได้รู้ถึงการจรรยาบรรณค่าງา เรายังคงสังเกต ได้ว่า เนื้อเรื่องจกรา วงศ์ฯ อาจจะแสวงในตอนกลางวันเป็นส่วนมาก ส่วนกลางคืน จะเป็นแบบอิงนิยาย อีกทั้ง ก็ความกีฬาและสถาบันการณ์

ภาพที่ 24 สีเกลและแก้วเสียงทอง แสดงที่วัดมหาวัน อาเภอเมือง จังหวัดลพบุรี เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๒๙ แสดงเรื่อง "รัตนามหาเทว"

1.12 ในการแสดงสีเกลแต่ละครั้งมีวิธีที่จะเลือกเรื่องแสดงหรือไม่
ในการแสดงสีเกลแต่ละครั้งของคณะสีเกล จะมีวิธีเลือก
เรื่องที่จะแสดงด้วยเหตุผลที่ต้องเลือกนั้น เพราะต้องการเอาใจคนดู หรือ
ชาวบ้าน ถ้าชาวบ้านชอบเรื่องในแนวใดก็จะจัดเรื่องให้ถูกใจ นอกจากจะ
เอาใจคนดูแล้ว การเลือกเนื้อเรื่องท้องถิ่นอย่างส่วนภูมิท้องที่นักแสดงสามารถแสดงได้
อย่างเช่น สถานการณ์ในหมู่บ้านนั้น มีการหลอกหลวงหญิงสาวไปขาย หรือ
เกี่ยวกับปัญหาทางครอบครัว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในสังคม เช่นพากกรรมที่
จังหวัดลพบุรี มีสีเกลแสดงออกชื่อจริงด้วย นอกจากนั้นก็มีเรื่อง วังบ้าน
ทางคณะสีเกลก็จะจัดเรื่องที่มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับสถานการณ์นั้นด้วย

ภาพที่ 25 ลิเกคณะส. สันชนะ 2 แสคงหัววัคแม่สารบ้านทอง อาเกอเมือง
จังหวัดลาภูน เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2529 แสคงเรื่อง "บลากะเพียนทอง"

1.13 ทางคณะสีเก ได้ทุนมาจากไหน ที่จะจ่ายแก่ลูกน้อง
ในค้านทุนนั้น จากการสัมภาษณ์คณะสีเก หาให้ทราบว่า
ทางคณะสีเก ได้ทุนจาก เจ้าภาพที่เข้าหาสีเกมาเล่น แล้วก็เอาจ่ายเป็นค่าครัว
ของนักแสคงส่วนเครื่องแต่งตัวนั้น ส่วนใหญ่นักแสคงจะต้องซื้อเอง

1.14 ค่าครัวของนักแสคงทุกคน คุณภาพนักค่าครัวแสคงอย่างไร
และค่าเวลาในการแสคงแต่ละครั้ง คุณได้รับจากผู้ที่จัดหาลิเกอย่างไร
คณะสีเกแต่ละคณะกາหนนค่าครัวของนักแสคง ไม่เท่ากัน
อัตราแต่ละคณะกາหนนค เช่น 60-150 บาท, 70-110 บาท, 50-70 บาท,
50-100 บาท แต่ข้อกำหนดที่เหมือนกันของแต่ละคณะกีศือ ไม่ถือว่าผู้แสคงที่
เป็นพระเอกนางเอก จะต้องได้ค่าครัวสูง ทางคณะสีเกจะดูที่ความสามารถ

ของผู้แสวง ผู้แสวงคนใดมีความสามารถมากแสวงได้ทุกชนิด ก็ให้ค่าตอบแทน และเป็นที่น่าสังเกตว่า มีอ率为นาคและมีอกล่องของทุกๆ คน จะได้ค่าตอบแทนสูงสุด เหร่าระดับห้องตีระนาคคลอคเวลา

สำหรับค่าเวลาในการแสวงแต่ละครั้งนั้น คณะลิเกในภาคเหนือได้ให้สัมภาษณ์ว่า จะได้ค่าเวลาตั้งแต่ 2,500-5,000 บาทต่อเวลา จะเห็นได้ว่าการหาลิเกแสวงครั้งหนึ่งๆ นั้น ค้องเสียค่าจ้างสูงมาก

1.15 ประเพณีของคณะ เป็น การขออภัยชั่งกันและกัน การไหว้ครู มหรือไม่ และบูชาติดันเมื่อไร อาย่างไร คณะลิเกต่างๆ มีประเพณีประจำ ชั่งบรรเทาเหล่านี้ ทุกๆ คณะจะต้องมีและถือปฏิบัติความประเพณีที่กล่าวมานี้ก็คือ

1.15.1 ประเพณีการขออภัยชั่งกันและกัน

ประเพณีนี้ จะกระทำเมื่อเลิกแสวงลิเกในวันสุดท้ายของการแสวง ผู้ที่มีอายุน้อยจะต้องไปขอชามาผู้ใหญ่กว่า เหร่าลิเกที่เวลาที่แสวงนั้น ได้มีการล่วงละเมิดกัน จะตัวอย่างจากนายแพทย์ หรือการกระทำการดื้อว่าสิ่งเหล่านี้เป็นการแสวง

1.15.2 ประเพณีการไหว้ครู

การไหว้ครูจะมีอยู่ 2 อาย่าง คือ ประเพณีการไหว้ครูของแต่ละคณะ (เลี้ยงไหว้) จะหาหาก ๑ ปี ปีละ ๑ ครั้ง จะนิยมหาครูในเดือนมิถุนายน วันพฤหัสบดี จุ่คบรัษส่งค์ที่หา เพื่อขอชามาลาโภครู ในการลี เมิดสิ่งต่างๆ และ เป็นการรำลึกถึงบุญคุณของครูที่ได้สั่งสอนมา ประเพณีการไหว้ครูอีกแบบหนึ่งก็คือการไหว้ครูก่อนการแสวง จะกระทำหาก ๑ ครั้งที่จะเริ่มการแสวง ภาคเหนือเรียกว่าพิธีโนมโรง นักแสวงทุกคนจะต้องเข้าพิธีนี้ โดยทั้งหมด ไปทางด้านที่จัดไว้ตรงเสากลงหลังโรงลิเก ภาระนี้เรียกว่า พ่อแก่ เป็นสิ่งที่ลิเกทุกคนจะต้องนับถือ ซึ่งเป็นความเชื่อของคนที่เป็นลิเก พอแสวงลิเกเสร็จ ก็มีการลาโรง

1.16 หาไม้ถิงมีการไหว้ครู

คณะลิเกได้ให้สัมภาษณ์ว่า เนื่องที่มีการไหว้ครูเหร่า เป็นจริยศรัทธา เนื่องจากเป็นหนึ่งจะหา ๑ ครั้ง อีกอย่างหนึ่ง เป็นครูที่ลิเกทุกคน จะต้องนับถือซึ่งอาจจะมาจากประเทศอินเดีย ศรีลังกา และประเทศไทยนับถือพุทธศาสนา ตัวอย่างค่าไหว้ครู

ภาพที่ 26 "นาย"
หัวหน้าสีที่ลิเกทุกคน
จะต้องยกย่องนับถือ
และลิเกทุกคนจะจะ
เรียกว่า "พ่อแด่"

ภาพที่ 27 ภาพนี้เป็นพืช ไนวัครุก่อนการแสดง เรียกว่า "พืชโนมโรง"
ในภาพนี้ นายสุกใจหัวหน้าคณบัญชีสุกใจนาฎศิลป์กำลังประกอบพืช
(ถ่ายวันที่ 5 เมษายน 2529)

คานิเวล

ໄກຣສຣແລມ

នະវិន គេតាមនេះ ការគគោរព នឹងបានអាចប្រើប្រាស់បាន ដូចជាបានសម្រាប់ការបង្កើតប្រព័ន្ធដែលមានការបង្កើតប្រព័ន្ធ និងការបង្កើតប្រព័ន្ធឌីជីថល។

ທຸກໆຍັນປີ ທຸກໆອັງ ສະຮະເຟັງ ຄັຈດາມີ ທຸກໆຍັນປີ ຊົມມັງ ສະຮະເຟັງ ຄັຈດາມີ
ທຸກໆຍັນປີ ສັງຂັງ ສະຮະເຟັງ ຄັຈດາມີ
ກະຕືຍັນປີ ທຸກໆອັງ ສະຮະເຟັງ ຄັຈດາມີ ກະຕືຍັນປີ ຊົມມັງ ສະຮະເຟັງ ຄັຈດາມີ
ກະຕືຍັນປີ ສັງຂັງ ສະຮະເຟັງ ສັຈດຳວັນ

อิศรี

ອີສະວາສຸ ສຸລະວາວາອີ ພິມັງອັຄື່ ພາຫຸ່ງບູບຜົງ ອຣທັງສິມມາ ສິມປັບພາ
ມິນາສັນຄຸ ອົມາຮະສມັງ ຄຣົກັນຕັ້ງ ມີພັນຕະເກ ໂຢໂໂຮໂສ ຄັບໂນໂທ ດນທັ້ງລາຍ
ສັກວາໂທຖຸ ຂອບເທິງ ຄຸດຄຽມາສັກືກ ອຸ່ນໃນທັ້ງອ້າຫັນເຈົ້າ ທຸກ ດນ ທຸກ
ພະອອງຄ ທັ້ງຄຽກັນ ຄຽບລາຍາ ຄຽມາຍ ຄຽມໜັງ ຄຽແນະຄຽນາ ຄຽພັກລັກຈາ ຄຽສັ່ງ
ຄຽສອນ ຄຽດື່ງ ຄຽອາກ ຄຽຮະນາຄ ຄະໂພນ ຮາມະນາ ພະອິນຫຼົກ ພະພາຮ່ານ
ພະຍາຍມຮາຊ ຄຽຫ ນາຄນ້າ ແລະ ໄອສວາ ພະດາມີກາວົວ ດາມີກາໄຫ ດາມີ
ນາຮາຍຕໍ່ ດາມີນາຮອດ ດາມີບຣລ້ຍໂກໂກ ອຸ່ນໃນດ້າແລະຄູຫາ ຂອໃໝ່ມາສິງສູ່ຍັງຈີກໃຈ
ຍັງ ເນື້ອຕັ້ງອ້າຫັນເຈົ້າ ທຸກ ດນ ທຸກ ພະອອງຄ ເຫດຜູ້ ອະຈະຄະນະ
ຕັ້ງນີ້ຈຶ່ງຕ້ອງມີການຫາພື້ນໄຫວ້ຄຽ ເຫຼວະສິກິດົງຄຽບອາຈາຮ່າຍ

1.17 ห้ามเวลาแต่งหน้า ผู้แสดงลิเกถึง เสกคากาลง ในแป้ง มีความเชื่ออย่างไร

1.18 คณิตคิว่าในอนาคตคลิสต์เกจะเป็นยังไงก่อไป
บ้างที่ว่าจะเจริญดีน แท้ส่วนใหญ่ เห็นว่า จะต้องผลลง
ด้านหากเหตุการณ์เป็นเหมือนปัจจุบัน กล่าวคือ ปัจจุบันนี้ สิ่งของคนสนับสนุน
ทั้งว่า ที่สิ่งที่เป็นศิลป์พื้นบ้าน อีกอย่างหนึ่งเศรษฐกิจเดียวที่ไม่ค่อยดี ยิ่งสิ่ง
เป็นการลงเล่นที่ผู้จ้างต้องเสียค่าจ้างแพง และสมัยนี้ คนคุก็ไม่ค่อยชอบคุลิสต์
 เพราะคนคุกที่นั่น ไปสนใจสิ่งใหม่ๆ ที่น่าสนใจกว่า นั่นก็คือ สนใจด้านภาษาเยนทร์
 หรือ ยิ่งภาษาเยนทร์ที่ผู้จ้าง จ้างมาจ่ายมักจะมีราคาน้อยกว่า สิ่ง อีกประการ
 หนึ่งที่คิดคิว่าในอนาคตคลิสต์เกจะไม่ค่อยมี เพราะว่า ไม่มีเติกที่จะมาหักคลิสต์ ไม่มี
 ใครที่จะสืบต่อศิลปะนี้ไว้ เติกสมัยนี้ไม่นิยมของโบราณ โบราณ คิดคิว่าไม่เห็นสมัย

จัง ไม่ค่อยจะมีใครค้องการหักลิเก คังนั้นก็ เหลือแต่บรรดาลิเก ที่ยังลงเหลืออยู่ ซึ่งนับวัน หากรู้สังหารก็จะต้องร่าง ໂຮຍໃນที่สุด ลิเกก็อาจจะสูญไป แต่ถ้าลิเกมีคนคุยสนับสนุน ส่งเสริม ให้มือญี่เป็นศิลปะพื้นบ้าน ลิเกก็คงจะมีอยู่ต่อไป งานสมโภชตลอดไป

2. สัมภาษณ์นักแสดงชาย หญิง จำนวน 50 คน

2.1 ในบรรดานักแสดงของคณะลิเกทั้ง 10 คณะ ซึ่งนักแสดงเหล่านี้ มีทั้งพระเอก นางเอก ผู้ร้าย ผู้แสดงเป็นเจ้า ค้างกี้ให้สัมภาษณ์ เกี่ยวกับความที่ว่ามาแสดงลิเกท่าไม่ไปต่างๆ นานา ปัจจุบันก็ว่า มาแสดงลิเก เพราะ พอแม่เป็นลิเกจึงต้องสืบทอดเชื้อสายตามพ่อแม่ แต่เป็นที่สังเกตว่า ก็งแม่บางส่วนจะมาแสดงลิเกในชั้นแรกนั้นจะไม่ชอบลิเก แต่ในที่สุดค้างกี้ให้สัมภาษณ์ว่า เมื่อคลุกคลีกับลิเกนานา แล้วยิ่งมีเชื้อสายลิเกอยู่ก็ทำให้มีใจชอบการแสดงลิเกและนักแสดงทุกคน จะมีห讪หัวใจครองกันว่า เทกุที่มาแสดงลิเกนั้น เพราะมีใจรักใจชอบ ในศิลปะพื้นบ้านของไทย

2.2 ถ้าชอบการแสดงลิเก ทางไหนถึงชอบ

ผู้แสดงกล่าวว่า การแสดงลิเกท่าให้สนกสนาน มีจิตใจร่าเริง และชอบความสวยงามของการแสดงลิเก นอกจากนี้ยังมีนักแสดงที่มาจากการอบรมครัวลิเกให้สัมภาษณ์ว่า เทกุที่ชอบการแสดงลิเกนั้น เพราะแสดงมาตั้งแต่เด็กๆ ทางไห้คลุกคลีกับลิเก ซึ่ง เป็นศิลปะพื้นบ้านของไทยเรา

2.3 สมัยนี้ผู้ชม ชอบดูลิเกแสดง เรื่องแบบไหน มีความแตกต่าง จากสมัยก่อนหรือไม่

คนดูสมัยนี้ชอบดูลิเกประยุกต์ เช่น มีเพลงลูกทุ่ง เช้ามานาทรกในการแสดงลิเก เนื้อเรื่องก็เป็นเรื่องที่หันสมัย หันเทกุการณ์ ปัจจุบันที่เป็นอยู่ซึ่งแตกต่างจากคนดูในสมัยก่อนมาก คือคนดูในสมัยก่อน จะชอบลิเกไปในเรื่องแบบโบราณ เป็นเรื่องธรรมชาติสอน ที่มีแต่ความแล้ว เช่น เรื่องบัวระวงค์-หงษ์อามาดย์ แหงสหิน เจ้าสุวัตรนางบัวฯ เป็นต้น

2.4 ทางไม่คุณเดิง เลือกอาชีวลิเก

สาเหตุที่ เพราะว่า ทางไห้จิตใจร่าเริงแจ่มใส และได้รับประสบการณ์จากการเล่นลิเก อีกทั้งยังได้การใช้ชีวิตร่วม มาเล่นลิเก เพราะไม่มีอะไรทำในช่วงหน้าแล้ง ซึ่งว่างจากการทนา ก็หันมาเลือกอาชีวลิเก เพราะครูบาอาจารย์ชอกน้ำมา เพราะมีใจรักในศิลป์ และอาชีพแบบนี้ เป็นอาชีพอิสรภาพ นอกจากนี้เทกุที่มาเลือกอาชีพนี้ก็ เพราะดีกว่า ศิลปิน เป็นกาลังใจ ที่จะให้ลิเกอยู่ต่อไป

ภาพที่ 28 นักแสดงสุกใจนาฎศิลป์ แสดงกล่างวันที่วัดประทุมป่า อ่าเภอเมือง ลำพูน แสดงเรื่อง "บัวชายบึง" เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2529

ภาพที่ 29 ความชุลมนว์รายหลัง โรงคณะสมชายนาฎศิลป์แสดงที่วัดศรีโสค่า อ่าเภอเมือง เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2529

ภาพที่ 30 นักแสดงชายหญิง ของคณะสุกใจนาฏศิลป์ ในภาพนี้จะเห็นว่า คนกลางนั้นเป็นแม่ของนาง เอกหัสดิน ข้ามมือ

2.5 คุณได้รับการฝึกลีเกอย่างไร

การฝึกลีเกบรรยักษ์ค้างกี ได้รับการฝึกมาไม่เหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ ครูฝึก หรือแม้แต่ริชีฟิกแท่อย่าง ໄຮກີຄາມ ວິທີຝຶກນີ້ມีส่วน คล้ายคลึงกัน เพียงแต่ครูຝຶກคนไหนสอนละ เอີຍຄຫຼອໄຟລະເວີຍຄທ່ານັ້ນ ແລະ จากการสัมภาษณ์บรรดาنانັກແສກงชายหญิง ค้างງ ບ້າງກີໄຟໄດ້ຝຶກໂຄມຄຽງ ແຕ່ ເປັນບະເທັບຄຽມຫຼັກຈາ ສື່ວົງຄຸນວິນເລັນແລ້ວ ຈາກຮິຍາຫ່າທາງການ ຮ້ອງເໜັງເອງ ນາງຄົນກີແສກ ເປັນຕົວຮະກອນກ່ອນຫອເລັນ ໄດ້ບ້າງແລ້ວ ກີເຮັ່ນແສກ ເປັນຕົວເຄີນບ້າງ ແຕ່ ໂຄມສຽນແລ້ວ ນັກແສກຄ່າງວ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ສົມພາຍມັນນັ້ນ ຈະກຳລາວດຶງວິທີຝຶກວ່າ ຈະໃຊ້ເວລາຝຶກກັນເປັນເຕືອນ ນາງຄົນກີເປັນປີ່ວ ໂຄມຫັ້ນແຮກ ກີຈະຫຼັກ ຕ່ອມາກີຫຼັກເໜັງ ພອເຂົ້າໃຈແລ້ວກີຈະເຮັ່ນແສກ ໂຄມແສກລືເກ ໃນກຣອບກ່ອນ ລືເກໃນກຣອບໝາຍຄວາມວ່າ ນັກແສກມີບຫລາກຮັບທ່ອງຈາອໝູ້ແລ້ວ ແລະ ໄນແສກນອກເໜືອ ໃນຈາກນັ້ນ

2.6 ได้หุนจากไวน เอามาใช้จ่ายกับเครื่องแต่งตัว และได้รับค่าค้าแฟรงฯ เท่าไรต่อเวลา

ในค้านเครื่องแต่งตัวของนักแฟรง นักแฟรงจะหามาเอง โดยได้หุนจากการรับค่าค้าแต่ละครั้งแค่มีอยู่บ้างคณะ หัวหน้าจะหาเครื่องแต่งตัวให้ สำหรับค่าค้าของนักแฟรง ไม่จำกัดว่า儆ะ เอกจะดังได้ สูงสุด หันนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของนักแฟรง โดยเฉลี่ยแล้ว ค่าค้าจะค้างแค่ 70-100 บาทต่อเวลา

2.7 สิเกในสมัยก่อนกับสิเกในปัจจุบันมีความแตกต่างและมีการเปลี่ยนแปลงมาอย่างไร

สิเกในสมัยก่อนกับสิเกในปัจจุบัน มีความแตกต่างมาก กล่าวคือ สิเกสมัยนี้ ไม่เหมือนสมัยก่อน การร้องกีโนนิกเดียว ไม่มีจังหวะ ไม่มีขอเมื่อนสมัยก่อน แต่ยังคงลางาน กีโนร้องโดยร้องตามเพื่อ ชูงใจคนหนุ่ม แต่ปัจจุบันนี้ หลอดิจิต์ไม่มีแล้ว ปัจจุบันนี้สิเกให้มีการพัฒนา เปลี่ยนแปลง ไปจากเดิม มีการเพิ่มคุณค่าประกอบการเล่นสิเก เครื่องแต่งตัว กีโนจะงามกว่าการแฟรงก์แฟรง ให้รวมเริ่หันใจ ไม่มีคยาค เรื่องที่เล่นก็ บรรยายถูกต้องเข้ากับธีมประจำวัน สรุปแล้วสิเกสมัยนี้ มีการประยุกต์ ริวัฒนาการ ได้ทันสมัย

2.8 ปัจจุบันนี้ผู้ชุมสิเกมีมากหรือลดลง

ปัจจุบันนี้ผู้ชุมสิเก ไม่เหมือนกับสมัยก่อน สมัยก่อนนั้นผู้ชุมสิเกจะมากกว่า โดยสังเกตได้จาก สิเกจะมีงานแฟรงที่วิถีคัว นอกจากงานบอย งานวัด ผู้ชุมย้อมเสียเงินเข้าไปคู เพราะต้องการคูสิเก อีกอย่างหนึ่ง สิเกสมัยก่อนมีมาตรฐาน มีการแฟรงแบบสิเกจริงๆ ค่านิยมของสิเกตอนนั้นสูงมาก ผิดกับปัจจุบันนี้ผู้ชุมสิเกจะลดลง สิเกจะคูได้ที่เฉพาะงานวัดเท่านั้น ไม่มีสิเกวิถีอีกแล้ว บางแห่งงานวัดก็ไม่มีสิเก เพราะเศรษฐกิจปัจจุบันนี้ไม่ค่อยดีเท่าไร ทางวัดก็หันไปสนใจภายนครแทน ซึ่งค่าจ้างน้อยกว่า การจ้างสิเกมาแฟรง อีกอย่างหนึ่งที่สังเกตเห็นได้ชัดจากการให้สัมภาษณ์ของนักแฟรงว่า อัตราเฉลี่ยของการแฟรงสิเก แค่ละปีนั้นปัจจุบันมีอัตราเฉลี่ยน้อยมาก สมัยก่อนจะแฟรง 100 กว่าเวลาคือปี แต่เดี๋วนี้อย่างมากที่สุดก็แค่ 30 กว่าเวลาเท่านั้น อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่า ปัจจุบันนี้สิเกได้มีการปรับปรุงเพื่อให้ทันยุคทันสมัย เพื่อว่าสิเกจะได้อยู่ในความนิยมของผู้ชุมคลอคไป

2.9 สถานที่ในการแฟรงสิเก ส่วนมากจะแฟรงที่ไหน ช่วงใด และในโอกาสอะไร

สถานที่ในการแฟรงสิเก จะแฟรงตามที่ค้างไว้ ที่เจ้าภาพให้หานะไปเล่น จะแฟรงในช่วงเดือนพฤศจิกายน - มิถุนายน สำหรับโอกาสในการแฟรงนั้น จะแฟรงในงานบอย งานสรงน้ำ งานบาร์เบคิวค้างไว้ งานของคริสต์มาส (สิเกมหาราวยาสัญญา)

2.10 สมัยก่อนนอกจอลีเก จะแสดงในงานสมโภชแล้ว ยังมีการ
แสดงที่วิถีอีกค่าย ไม่ทราบว่าปัจจุบันนี้ยังมีอีกใหม่
สมัยนี้ไม่มีลีเกแสดงที่วิถีอีกแล้ว โดยนักแสดง ได้ให้เหตุผลว่า เพราะเศรษฐกิจ
ไม่ค่อยดี คนคุณไม่ชอบเสียเงินเข้าไปคู

2.11 ปีหนึ่งๆ จะแสดงลีเกประมวลกีครัง ในค้านงานสมโภช
และงานวิถี
แต่ละปีของนักแสดงนั้น จะเห็นได้ว่า ปีหนึ่งจะแสดงลีเก 30-40 ครั้งก่อปี
ส่วนงานวิถี ไม่มีแสดงแล้ว

2.12 คุณแสดงลีเกเพื่อให้คนคุณได้อะไร
นักแสดงต้องการที่จะให้บางสิ่งบางอย่างแก่คนคุณโดยอันดับ
แรก ต้องการให้คนคุณได้รับความสนุกสนาน เหลือเชื่อจากการชมลีเก,
ต้องการให้คนคุณได้รับเนื้อหา ซึ่ง เนื้อหานั้น ได้สอดแทรกคิดสอนใจ และใน
เนื้อหานั้น จะต้องมีหุ่นเสื้อรัก โศก กลอก และคติคิยาสอนหัวหางศาสนា และ
สังคม ต้องการอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้านไทย นอกจากนี้ยังต้องการเชื่อม
ความสัมพันธ์กับคนคุณด้วย และบริการสุคหाय นอกจากจะจะแสดงลีเกเพื่อให้คนคุณ
ได้รับคิดสอนใจแล้ว การแสดงลีเกยัง เป็นการสอนใจแก่นักแสดงด้วย

2.13 เนื้อหาลีเก ได้คติคิยาสอนหรือไม่
เนื้อหาลีเกนั้น หากเรื่องจะต้องมีคติคิยาสอนใจ ไม่ว่าจะเป็น
เรื่องทางสังคมและศาสนา ทางค้านสังคมก่ออย่าง เช่นเรื่อง เกี่ยวกับบัญชาใน
ครอบครัว เรื่องอิจฉาริษยาภิน อย่าง เช่น ลีเกคณฑ์นึง ได้ให้ตัวอย่างลีเก
เรื่อง “บลาคะ เพียงหอง” ในเรื่องนั้น คัวอิจฉาถูกจากคุก เพราะไม่หาเรื่อย
คัวเอก แต่สคหায์ตัวเอกเป็นคนช่วยให้คัวอิจฉา ได้รอดพ้นจากชั่วหาย ดังนั้น
จะเห็นว่าเรื่องนี้ได้ให้ข้อคิดว่า ไม่ได้ริษยาอาชญาคดีนิคร นอกจากลีเก
เรื่องนี้แล้ว ก็มีอีกมากที่คณะลีเกได้ยกตัวอย่างให้มา แต่ในที่นี้จะยกเพียง
คัวอย่างเดียวเท่านั้น

2.14 ลีเกแสดงเรื่องเกี่ยวกับจักรา วงศ์ฯ หรือไม่
การแสดงลีเกนอกจากจะจะแสดงเรื่อง ใบในแนวมายม尼ยม
แล้ว การแสดงเรื่องเกี่ยวกับจักรา วงศ์ฯ ก็มีอีก แต่ก็ไม่มาก เนื่องจากมีอยู่ก่อน

2.15 ในการแสดงลีเกแต่ละครั้งมีวิธีเลือกเรื่องที่จะแสดงใหม่
นักแสดงลีเกนกอกร่วมกับต้องมีการเลือกเรื่องที่จะแสดงทุก
ครั้ง เพราะต้องการเอาใจคนคุณ ถ้าคนคุณชอบเรื่องในแนวใด ทางคณะก็จะ
จัดให้ทรงกับความประสงค์ของคนคุณเพื่อว่า ถ้าหากคนคุณถูกใจเข้าจะได้หาลีเก
คณะนี้ไปแสดงอีก

2.16 อายุครบรอบถึงปีที่เหลือของคดีฯ เช่น การขออภัย
ชี้งกันและกัน การให้รัฐ

สาธารณรัฐ เผด็จของคดีฯ เก็นน์ ก็มีบrade เผด็จการขอโทษกับรัฐ เผด็จท่ามเมื่อ
เวลา เลิกแสลงค์ลิเก ในวันสุดท้าย เป็นการขอขอมาลาไทย ที่ได้ล่วง เกินกัน
ในเวลาแสลงค์ เช่น ในเวลาแสลงค์ คนแก่แสลงค์ เป็นคนใช้ช่องคนหนุ่ม อ่อน่างนี้
เป็นคัน ส่วนการให้รัฐรูนน์ ก็เป็นบrade เผด็จที่ห้ากันทุกๆ ปี และนอกจากนี้
ยังมีการให้รัฐ ถอนจะเริ่มแสลงค์ลิเก โดยจะมีการใหม่โรง และบักแสลงค์
ทุกคน จะต้องหยุดทุกระยะส่วนคัวทุกคนต้องหันมาหนึ่งมือ ให้รัฐรูกันทุกคน

2.17 หาไม่ถึงมีการให้รัฐ

ที่มีการให้รัฐ เหร่า เป็นการระลึกถึงครูที่ได้บรรลุที่
ประสาทวิชาให้ และสิ่งของทุกอย่างที่เป็นอุปกรณ์ของลิเก ก็อ่าว เป็นของมี
คุณหมก เช่น ระนาค ฉี่ง กลอง ฉาก ตะโพน เหล่านี้ ห้ามทุกคนเอามาเท้า
ไปเหยียบหรือเติบช้ำกัน

2.18 หาไม่เวลาแต่งหน้า ผู้แสลงค์ถึง เสกคากาลง ในแป้ง
มีความเชื่อข้าง ไว

เวลาแต่งหน้าจะ เสกคากาลง ในแป้ง เพื่อเป็นมหานิยม เชื่อว่าคนคุณจะได้รัก^{ให้ชอบ} และสามารถมีเสน่ห์ดึงดูดใจคนคุณ

2.19 ห้านคิดว่าในอนาคตลิเกในล้านนาจะ เป็นยัง ไงก่อไป

ไม่ทราบอนาคตที่แน่นอนจะสิ่ง แต่ล้าลิเกยังอยู่ในสภาพ
ปัจจุบันนี้อีกด่อไป ลิเกกิจอาจจะสูญหาย สภาพปัจจุบันของลิเกจะเป็นนี้เกือบจะ
ม่าย เช่นไม่ค่อยมีคนจ้างลิเกไปแสลงค์ นักแสลงค์มีแค่คนเดียว ไม่มีนักแสลงค์
หน้าใหม่เพิ่มขึ้นมา ผู้ชุมชนไม่สนใจชมหรือชื่นชมมากกว่า เมื่อเหตุการณ์
เป็นเช่นนี้ นักแสลงค์ลิเก กล่าวว่าอีกหน่อยพวกเขาก็จะไม่มีงานทำ จะต้องกล่าว
เป็นคนว่างงาน เป็นปัญหาสาธารณรัฐ เทศ คงนั้นนักแสลงค์หั้งหลาย ท่างกล่าว
เป็นเสียง เคียงกันว่า ขอให้ช่วยสนับสนุnlิเกให้คงอยู่ เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป
 เพราะลิเกเป็นศิลปะพื้นบ้านของภาคเหนือ ขอให้ช่วยอนุรักษ์และให้อยู่ในความ
นิยมของคนคุณ เมื่อคนนี้มีความหมายก่อไป

ภาพที่ 31 การแต่งหน้าชี้่งจะค้องเสกแป้งลงในมือก่อน ภาพนี้เป็นภาพของพระ เอกคฆะสุทัศน์ศิลป์ แสงคงทีวัด เมืองจี อาเกอ เมือง จังหวัดลาพูน เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2529 แสงคงเรื่อง "บัวระวงศรีหงษ์อามาถย"

3. ส้มภาษณ์ผู้ชุม

ในการออกใบส้มภาษณ์คุณลีเก นักแสงคง ตามสถานที่ค้างฯ หาให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับลิเกในภาคเหนือ นอกจากนั้น ทางค้านผู้ชุม ก็มีส่วนช่วยในการให้ข้อมูลเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นครู ห่อค้า หญิงชรา ชายชรา คนหนุ่มสาว พระและกรรมการวัด ซึ่งจะได้ทราบรายละเอียดจากการสัมภาษณ์บุคคลดังกล่าวท่อไปนี้

3.1 ส้มภาษณ์ครุจำนวน 10 คน

3.1.1 ขอบคุณลีเก ใหม

ครุ 4 ท่านบอกว่าชอบ อีก 6 ท่านบอกว่าพอทนคุ้ได้ และขอบคุลีเก เพราะว่า คุ้แล้วสนุกตี และอีกอย่างหนึ่ง เป็นศิลปะของพื้นบ้านค่าย อีก 6 ท่านที่พอทนคุ้ได้ให้เหตุผลว่า คุ้ก็ได้ หรือไม่คุ้ก็ได้

3.1.2 ลีเกในสมัยก่อนกับปัจจุบันแตกต่างกันยังไง ในค้านความแตกต่างกันนั้น มีอยู่หลายสาเหตุ

- กล่าวคือ - ในค้านการร้อง การรำ
การร้องการรำของลิเก สมัยก่อน จะมีแบบแผนกว่าสมัยนี้ สมัยนี้
ยังไงก็ได้ ขอให้เล่นเป็นกี๊หรือ
- ในค้านพาหนะ
สมัยก่อนจะให้ล้อวัวเป็นพาหนะในการเดินทาง แต่สมัยนี้
เลิกใช้แล้ว
  - การแต่งกาย
สมัยก่อนมีเสื้อผ้าน้อยกว่า นักแสดงทุกคนจะแต่งตัวชุด เครื่อง妝ลอก
เรื่อง ส่วนสมัยนี้ ทุกๆ เรื่องจะมีการเปลี่ยนเสื้อผ้าไม่ช้ากัน
  - ในค้านการรับงาน
สมัยก่อนจะมีงานมาก ไม่ว่าจะเป็นงานแต่งงาน การบวชค่างว
ก็จะมีลิเกเข้ามารสหกงานแท้ เคี่ยวหนึ่งเดือนมีแต่งงานบ่อยเท่านั้น
และบางครั้งงานบอยก็ไม่เอาลิเก แท้จะเอามารสหอย่างอื่นแทน
 เพราะคนจะนิยมมากกว่า

3.1.3 ขอบส่วนในของการแสดงลิเก

ในการสัมภาษณ์ครูบางท่านก็ว่าขอบที่คลอก
บางท่านก็ว่าขอบที่นับหรือ ให้ ซึ่งรถนิยมเข่นนี้
ก็ลัวแต่ละบุคคล

3.1.4 คุณคิคิว่าลิเกให้อะไรแก่คุณใหม

ลิเกมีประโยชน์คือหลายๆ คน เช่น การให้อภัย
ซึ่งกันและกันซึ่งเนื้อของลิเกลวนแล้วแต่มีคิด
สอนใจทึ้งสัน แล้วครูหลายท่านก็กล่าวว่า บางที
ถ้าผู้แสดงหุบคนอก เรื่องเกินไปหรือพูดค่าหมายมาก
ก็จะหาให้คุ้นเรื่อง ไม่สนุก

3.1.5 คุณคิคิว่าอนาคตของลิเกเป็นอย่างไร

ครูทุกๆ ท่านที่มาล่าว่า เป็นเสียง เศียรภัณฑ์ใน
อนาคตลิเกจะต้องลดลงหรือสูญหายไปแน่ เพราะ
ไม่ค่อยมีคนคุ้น ถูกอย่างหนึ่งบรรคนักแสดง
ปัจจุบันนี้ จะไม่มีใครเชิญลิเกเป็นอาชีวหลัก แท้จะ
ถือเป็นงาน อคิเรก เท่านั้น เพราะถ้าหากยังคง
อาชีวลิเกเป็นหลัก ก็จะไม่พอ กิน ไม่พอใช้จ่าย
และนอกจากนี้ ครูยังให้ข้อเสนอแนะว่า ถ้าหาก
ประชาชน รับรู้ หันมาสนใจลิเก และอนุรักษ์
ให้มีคลอค ไป ลิเกก็คงจะอยู่ เป็นศิลปะพื้นบ้าน
ของไทย

3.2 ส้มภาษณ์พ่อค้า จำนวน 20 คน

3.2.1 ขอบคุณลิเกหรือไม่ ถ้าชอบหาไม้ถิ่งชوب และถ้าไม่ ขอบเป็นเหราะอะไร

จากการส้มภาษณ์พ่อค้าถึงความรู้สึกส่วนตัวที่มีต่อลิเก พ่อค้าจำนวน 11 คน
ไม่ชอบคุณลิเก เหราะถือว่าไม่ได้ถังใจมาคุณลิเก แต่มาตรฐานของ แต่ในส่วนที่ชอบ
คุณลิเก จำนวน 9 คนพ่อค้าให้ส้มภาษณ์ว่าหอบคุณลิเกนั้น เหราะคุณลิเกนี้
เนื้อหาคิดสอนใจดี อีกอย่างหนึ่ง ลิเกยังเป็นศิลปะพื้นบ้านของไทยเราและ
เป็นประเพณีที่คู่กันงานบอยหลวง

3.2.2 ลิเกในสมัยก่อนและปัจจุบัน มีความแตกต่างกันไหม
ลิเกในสมัยก่อนกับปัจจุบันนั้นมีความแตกต่างกัน
มาก เช่น ในด้านการรำ การร้อง จะไม่เหมือนกัน สมัยก่อนการร้องจะมี
มาก การรำก็อ่อนช้อยกว่าปัจจุบัน ในด้านเนื้อร้องนั้นสมัยก่อนจะแสคง เรื่อง
ในธรรม ปัจจุบันเนื้อร้องจะบรรยายมากกว่าใช้ให้เข้ากับชีวิตระจาวน

3.2.3 คนคุณชอบส่วนไหนของการแสดงแสคงลิเก และชอบ เรื่องแบบไหน

ความคิดเห็นส่วนตัวของพ่อค้าแต่ละคน ข้อมูลไม่เหมือนกัน แต่เท่าที่ผู้วิจัย
ได้รวบรวมถึงความคิดเห็นของพ่อค้าที่ว่า ชอบคุณลิเกในด้านของการแสดงลิเกนั้น
ก็ได้รับความชอบว่า ชอบที่การร้องการรำ คลอก การแต่งตัว และชอบคุณลิเกจาก
ประกอบ ส่วนในด้านเนื้อร้องนั้นชอบครเรื่องธรรม เรื่องชีวิตรำบ้าน แต่
ส่วนมากจะพูดว่าลิเกนั้น จะดีกว่าเป็นเรื่องที่มีทุกรส คือชีวิตรัก โศกและ
คลอก เยื้ยา

3.2.4 คิดว่าลิเกให้อะไรแก่คุณ

ลิเกนั้นมีประโยชน์ทางสรับพ่อค้า เช่น ลิเกทำให้
ได้รับความสนุกสนาน สอนการให้อภัยกัน และที่สำคัญที่สุดลิเกให้คิดสอนใจ
เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในชีวิตระจาวน

3.3 ส้มภาษณ์แม่ค้า จำนวน 25 คน

3.3.1 คุณชอบคุณลิเกหรือไม่ ถ้าชอบหาไม้ถิ่งชوب และถ้า ไม่ชอบเป็นเหราะอะไร

การส้มภาษณ์แม่ค้า ก็ได้รับความชอบ เช่น เคียงกับพ่อค้า คือ แม่ค้าจำนวน 10 คน
บอกว่า ไม่ชอบเหราะว่าคุณลิเกช้าชาก ไม่เคยสนใจคุณลิเกแต่มีง่ายของ
ในส่วนที่ชอบคุณลิเก จำนวน 15 คนนั้นให้เหตุผลว่า คุณลิเกทำให้มีชีวิตรำ
คุณลิเกสนุกสนานเพลิดเพลิน

3.3.2 ลิเกในสมัยก่อนและปัจจุบันมีความแตกต่างกันไหม ลิเกในสมัยก่อนกับปัจจุบัน มีความแตกต่างกันคือ

ลิเกสมัยก่อนแสดงแบบในธรรม ปัจจุบันแสดง ใบในแนวละครและมีการบรรยาย
ปรับปรุงขึ้นมา มีทั้งคนครีและลิเก นอกจากนี้ในด้านการแสดงแต่งตัวก็ไม่เหมือนเดิม
ปัจจุบันสวยงามกว่า เป็นลิเก ใบกามมุคสมัย การแสดงปัจจุบันจะราคาย่อมเยา
ค่าสินหนาในเนื้อร้องก็มีอิสระ พูดคุยกันเรื่องได้ ไม่ได้อู่ในกรอบเหมือน
สมัยก่อน

3.3.3 ขอบส่วนใหญ่ของการแสดงสิ่งสีเก้และขอบเรื่องแบบไหน

ขอบคุณอย่าง โศยเด่นทอกล่าวส่วนเนื้อเรื่องนั้น ขอบคุณเรื่องแบบค่าวัฒธรรม
เพราภูแล้วให้ข้อคิดสอนใจดี

3.3.4 สิ่งให้อะไรแก่คุณใหม่

สิ่งนี้ มีประโยชน์ต่อแม่ค้า สิ่งคุณแล้วหาให้จิต
ใจสนใจ มีความรักกัน สามัคคีกัน มีการเคารพนับถือพระมหากษัตริย์มากยิ่งขึ้น
และที่จะขาดไปได้ คือสิ่งให้ข้อคิดสอนใจ ชีวการแสดงบางเรื่องอาจจะไม่
ทรงกับชีวจริงของโครงการนี้คงก็ได้

3.4 ส้มภาษณ์หญิงชรา จำนวน 30 คน

3.4.1 ขอบคุณสิ่งหรือไม่ ถ้าขอบหาไม่ถึงขอบและถ้า ไม่ขอบเพราจะอะไร

ในการสัมภาษณ์หญิงชรา ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่จะตอบว่า ไม่ขอบคุณสิ่ง หญิงชรา
ทุกคนที่ให้สัมภาษณ์ต่างก็พูดว่า ขอบคุณสิ่ง โศยให้เห็นผลต่างๆ กัน บางคน
ก็บอกว่า เพราจะสนุกสนานดี และบางคนก็ตอบว่า เพราจะแสดงเรื่อง
ในธรรมนี้คนแก่คุ้นแล้วสามารถเข้าใจเนื้อเรื่อง เพราจะเนื้อเรื่องมีมา
ก่อนแล้ว เช่น เรื่อง บัวระวงส์ - แหงษ์อามาถ์ แหงษ์หิน

3.4.2 สิ่งมายก่อนกับปัจจุบันมีความแตกต่างกันไหม สิ่งมายก่อนกับปัจจุบันมีความแตกต่างกัน

สมัยก่อนจะเล่น ใบความเนื้อเรื่องจริง คือเล่นในธรรม ส่วนปัจจุบันมีการ
เปลี่ยนแปลงประมุกคัชชั่นมา

3.4.3 ขอบคุณส่วนใหญ่ของการแสดงสิ่งสีเก้ และขอบ เรื่องแบบไหน

ความรู้สึกของคนแก่ เห็นที่ได้ใบสัมภาษณ์ ต่างก็ตอบว่า ขอบคุณทอกลามาก
นอกจากนั้น ขอบบทโศก ส่วนเนื้อเรื่องนี้ขอบคุณเรื่องธรรม

3.4.4 สิ่งให้ประโยชน์มากอะไร

สิ่งให้ประโยชน์มาก เช่น คิดสอนใจ มีการให้
อภัย สอนไม่ให้แก้แค้นกัน สอนให้เราบังถือพระมหากษัตริย์ พระพุทธเจ้า และ
สิ่งเป็นสิ่งที่ให้ความสนุกสนานมาก

3.5 ส้มภาษณ์ชายชรา จำนวน 28 คน

3.5.1 ขอบคุณสิ่งหรือไม่ ถ้าขอบหาไม่ถึงขอบ และถ้า ไม่ขอบเป็นเพราจะอะไร

ท่างก็ตอบว่าขอบคุณสิ่งสีเก้เพราจะสิ่งนี้เป็นเรื่องธรรม หาให้ได้ศึกษาใน
ทางธรรม โศยทางอ้อม

3.5.2 ลิเกในสมัยก่อนกับปัจจุบัน มีความแตกต่างกันใหม่ ลิเกสมัยก่อนกับปัจจุบัน แตกต่างกันมาก เช่น สมัยก่อน ลิเกไม่มีเครื่องเสียง ส่วนปัจจุบันมีเครื่องขยายเสียงช่วยในการแสดง สมัยก่อนลิเกแสดงท้าทายคุยภาค ส่วนปัจจุบันแสดงให้รำเริงทันใจ อีกอย่างหนึ่ง ลิเกปัจจุบันมีการผสมลูกทุ่งลูกกรุงเข้าไปด้วย

3.5.3 ขอบคุณส่วนในของการแสดงลิเก และขอบ เรื่องแบบไหน

ความรู้สึกของคนแก่ส่วนมาก จะขอบคุณเรื่องที่เกี่ยวกับธรรม อย่างเช่น คนแก่ คนหนึ่งบอกว่าขอบคุณเรื่อง “บัวระวงค์” เพราะให้คติสอนใจดี ส่วนความรู้สึก ที่ขอบคุณส่วนใหญ่ของการลิเกนั้น พ่อสรุปได้ว่าคนแก่จะขอบคุณที่ ฉลาดและบริรุ่งเรือง

3.5.4 ศึกษาลิเกให้อะไรแก่คุณใหม่

ลิเกที่แสดงออกสู่สายคาดประชานั้น ก็มีส่วนที่จะช่วยประเทศน โดยทางอ้อม จะสังเกตได้จากการสัมภาษณ์ชาวชรา ค้างกีให้ สัมภาษณ์ว่าลิเก เมื่อคุณแล้ว หาได้รับประโยชน์ กล่าวคือ ลิเกให้หึ้งความสนุกสนานเหลือ เหลือน และจะสอนการทำอักษร ไม่ให้ศักดิ์แคร้น มีการสอนให้ นับกีหรือหมายชั้นต้องรู้ ดังนั้น จะเห็นได้ว่า นอกจากลิเกจะให้ความบันเทิง ใจแล้ว ลิเกยังให้ข้อคิด คติสอนใจอีกด้วย

3.6 สัมภาษณ์คนหนุ่มสาว จำนวน 25 คน

ในการออกแบบสัมภาษณ์คนหนุ่มสาว เท่าที่สังเกตเห็นคนหนุ่มสาวจะไม่ชอบลิเกแบบสมัยโบราณ แต่จะหันไปชอบคนที่ชอบแบบสมัยใหม่ ที่เข้ากากลังนิยมกันอยู่ คนหนุ่มสาวจำนวน 19 คนบอกว่าไม่ชอบเพราะคุณแล้วไม่สนุก หรือถ้าจะชอบก็คงไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ก็มีบางส่วนที่ชอบลิเก ศึกษาระนาม 6 คน ว่า ลิเกเป็นศิลปะของภาคเหนือที่หลายชา คนชอบคุณ โดยเฉพาะในช่วงงานบ่อชี ก็มีประสบการณ์เดียวคือลิเก ก็มีโอกาสที่จะคุณลิเก นอกจากนั้นลิเกยังให้ความสนุกสนานเหลือ เหลือน มีสาระ ความรู้ ให้ข้อคิดสอนใจ

3.6.1 ลิเกสมัยก่อน และปัจจุบันมีความแตกต่างกันใหม่

ลิเกมีความแตกต่างกัน ลิเกในสมัยก่อนจะแสดงในเรื่องธรรมล้วนๆ ส่วนปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ทัน世俗ทันสมัย และในสมัยก่อนลิเกจะเล่นเรื่อง乜าวแค่สมัยนี้มีการตัดให้สั้นลง เพราะมีสิ่งอื่นเข้ามาแทรก เช่น คนครี พลอร์โซว์

3.6.2 ขอบคุณส่วนในของการแสดงลิเก และขอบ เรื่องแบบไหน

ส่วนมากจะตอบว่า ชอบในบทคลอก บทโศก และแห่งความสวยงาม ส่วนในค้าน เนื้อเรื่องนั้น จะชอบเรื่องในแนวสมัยใหม่

3.6.3 คุณคิดว่าลิเกให้อะไรแก่คุณใหม่

ลิเกให้ประโยชน์คือคนหนุ่มสาว ไม่ว่าจะเป็น ในค้านความสนุกสนาน ให้ข้อคิดคติสอนใจ เช่น สอนให้รักกัน ให้อภัยกัน ตลอดจนถึงให้มีความสามัคคีกันด้วย

3.7 สัมภาษณ์พระ จำนวน 15 รูป

ในบรรดาพระผู้ให้สัมภาษณ์จากพระคัมเพตราในจังหวัดห่านพระครูค่างกึกกล่าวว่าชอบคุลลิกะ เหร่าลีเกมีเนื้อหา ให้คิดสอนใจ แทรกคิดธรรม เช่นเรื่อง “บัวระวงศ์”

3.7.1 ลีเกในสมัยก่อนและปัจจุบันมีความแตกต่างกันไหม

ลีเกสมัยก่อน กับลีเกในสมัยปัจจุบัน มีความแตกต่างกัน สมัยก่อนจะแสดง ไปในแนวธรรม ส่วนปัจจุบันมีบ้างແທ່ไม่มาก เหร่าปัจจุบันลีเกมีการประยุกต์สิ่งอื่นเข้ามาใช้เพื่อให้เข้ากับประชาชนทุกเชื้อชาติ อุปกรณ์เช่นมีการประยุกต์โดยมีการเพิ่มวงดนตรีเข้ามา

3.7.2 ขอบคุณส่วนไหนของการแสดงลีเก

ขอบคุณทุกอย่าง ส่วนในด้านเนื้อหาชอบคุเรื่องธรรม อุปกรณ์ เช่นเรื่อง “ทรงมหิน” มากกว่าที่จะชอบในแนวทันสมัย

3.7.3 คุณคิดว่าลีเกให้บรรยายชุดอะไรแก่คุณไหม

พระครูคิดว่าลีเกทำให้สร้างความสนุกสนาน เพลิดเพลิน มีคิดสอนใจ เช่นสอนถึงการหาศีห์หาชี้ว่า ช่วยให้นักศึกษาได้ทราบมากขึ้น และรักษาภาระศีห์ไม่ให้สูญหาย

3.8 สัมภาษณ์กรรมการวัด จำนวน 10 คน

กรรมการวัดกล่าวว่า เทศุทินนาลีเกมาแสดง เหร่า เป็นค่านิยมของชาวบ้านมากแต่คึ้ง เคิมว่าเมื่อก็ิงงานประเพดี งานบอย เมื่อไรจะค้องหาลีเกมาแสดง สิ่งนี้เองซึ่งให้เห็นว่า ลีเกนั้นเป็นของคู่กับงานประเพดีและในด้านความรู้สึกส่วนตัวของกรรมการวัดจำนวน 4 ท่านกล่าวว่า ไม่ค่อยชอบคุเรื่องแต่ที่หาลีเกมา เพราะต้องการเอาใจคนดูหรือตามากกว่า ส่วนอีก 6 คน ท่านกล่าวว่าชอบคุลลิกะ เหร่าลีเกเล่น ไม่ซ้ำซากและมีครบถ้วนค้วาย

3.8.1 ลีเกสมัยก่อนและปัจจุบันมีความแตกต่างกันไหม

ในด้านความแตกต่างของลีเกนั้น สมัยก่อนจะแสดงซ้ำซึ้งมากและจะแสดง เฉพาะเรื่องธรรม ส่วนปัจจุบันจะแสดงรวมเรื่อง ทันใจและเนื้อเรื่องก็มีการเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับยุคสมัย ในด้านการแต่งกาย สมัยนี้จะสวยงามกว่า

3.8.2 ขอบคุณส่วนไหนของการแสดงลีเก

ขอบคุณที่บทคลอก บทโศก ส่วนแนวเรื่องนั้นขอบคุณที่เรื่องธรรม

3.8.3 สาหรับบรรยายที่มีคือกรรมการวัดนั้น คือให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน สร้างความสัมพันธ์กัน

ในแขวงชาวบ้านกับคนต่างดินที่มาช่วยในการบอย นอกจากนั้นลีเกยังให้เชื่อคิดคิดสอนใจ เช่นสอนให้นักศึกษาได้ทราบมากขึ้น การดำเนินชีวิตด้วยความดี

แบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนที่มีค่าลิเกในส้านนา จาก ชาวบ้านภาค อาเกอสันป่าคง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 40 คน

<u>ผู้ให้ข้อมูล</u>	10 - 20 ปี	ร้อยละ 15
	21 - 30 ปี	ร้อยละ 32.5
	31 - 40 ปี	ร้อยละ 27.5
	41 - 50 ปี	ร้อยละ 12.5
	51 - 60 ปี	ร้อยละ 5
	61 - 70 ปี	ร้อยละ 5
	71 - 80 ปี	ร้อยละ 2.5
<u>เพศ</u>	ชาย	ร้อยละ 35
	หญิง	ร้อยละ 65
<u>การศึกษา</u>	ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - ประถมศึกษาปีที่ 6	ร้อยละ 70
	ระดับต่ำกว่าประถมปีที่ 4	ร้อยละ 5
	ระดับมัธยมศึกษาระดับ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 6	ร้อยละ 15
	ระดับประถมวิชาชีพ	- อนุบริษัทฯ ร้อยละ 2.5
	ระดับอุดมศึกษา	ร้อยละ 5
	ระดับปริญญาตรี	ร้อยละ 2.5
<u>อาชีพ</u>	นา农	ร้อยละ 25.0
	แม่บ้าน	ร้อยละ 2.5
	ธุรกิจการค้า	ร้อยละ 2.5
	ค้าขาย	ร้อยละ 25.0
	รับจ้าง	ร้อยละ 37.5
	นักเรียนนักศึกษา	ร้อยละ 7.5
1.1	ท่านชอบคูลีเกนหรือไม่	
	ชอบ	ชายร้อยละ 17.5 หญิงร้อยละ 50
	ไม่ชอบ	ชายร้อยละ 7.5 หญิงร้อยละ 5
	ขอทบทวน	ชายร้อยละ 7.5 หญิงร้อยละ 12.5

1.2 ห้านເຄຍພັງທຣີອຸຄູລີເກຫ້ອໄມ໌

ຮ້ອຍລະ 95 ເຄຍ

ຮ້ອຍລະ 20.0 ຈາກວິທະຍຸ

ຮ້ອຍລະ 57.5 ຈາກໂທຣ້ສນໍ

ຮ້ອຍລະ 80.0 ຈາກງານທ່າງວາ ໃນໜູ້ນ້ານ

ຮ້ອຍລະ 5 ໄນເຄຍ

1.3 ດ້າຫ່ານຂອບຄູລີເກເຫຼຸ່ພລເຫຣາະ

ຮ້ອຍລະ 52.5 ສູນກສນານຕີ

ຮ້ອຍລະ 52.5 ໃຫ້ຂ້ອຄືຄສອນໃຈຕີ

ຮ້ອຍລະ 50.0 ເຫຣາະ ເປັນປຣະເໜີ

ຮ້ອຍລະ 0 ຂຶ້ນ ລາ

1.4 ດ້າຫ່ານໄຟຂອບເປັນເຫຣາະ

ຮ້ອຍລະ 25.0 ເໝຍ ໄນທັນສົມຍະ

ຮ້ອຍລະ 5.0 ພຶ້ມຍາດ ໄນທັນໃຈ

ຮ້ອຍລະ 5.0 ໄນຮູ້ຈະຄູໄປຫາໄນ

ຮ້ອຍລະ 0 ຂຶ້ນ ລາ

1.5 ອ່ານຄືຄວ່າລີເກ ໃຫ້ຂ້ອຄືຄແລະມີປຣະໂໄມ່ຫົນໃນຄ້ານຄ່ານິຍມທາງສັງຄມແລະ
ຄາສນາທຣີອໄມ໌

1.5.1 ອ່ານຄືຄວ່າລີເກມີສ່ວນຊ່ວຍສ້າງຄວາມສັມພັນຮ່ວມໜ້າ

ຊາວນ້ານທຣີອໄມ໌

ຮ້ອຍລະ 95.0 ໃ້ສ

ຮ້ອຍລະ 5.0 ໄນໃ້ສ

1.5.2 ເນື້ອຫາຂອງສີເກໃຫ້ຂ້ອຄືຄແລະຄຕືສອນໃຈໃນຄ້ານຄ່າງວາ ຕ່ອໄນນີ້

- ກາຣໃຫ້ອກຍ

ຮ້ອຍລະ 87.5 ໃ້ສ

ຮ້ອຍລະ 12.5 ໄນໃ້ສ

- ສອນໄຟໃຫ້ແກ້ແຄນ

ຮ້ອຍລະ 80.0 ໃ້ສ

ຮ້ອຍລະ 20.0 ໄນໃ້ສ

- ກາຣແກ້ບໍ່ໜ້າໃນຄຣອນຄຮວ

ຮ້ອຍລະ 92.5 ໃ້ສ

ຮ້ອຍລະ 7.5 ໄນໃ້ສ

- 1.5.3 ลิเกเป็นมหสพอย่างหนึ่งของล้านนา และยังเป็นการอนุรักษ์ศิลปะที่นับบ้านอย่างหนึ่ง
ร้อยละ 100 ใช่
ร้อยละ 0 ไม่ใช่
- 1.5.4 ท่านคิดว่าลิเกเป็นศิลปะที่ให้ความสุกสนานเพลิดเพลินหรือไม่
ร้อยละ 95.0 ใช่
ร้อยละ 5.0 ไม่ใช่
- 1.5.5 ท่านคิดว่าลิเกให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องธรรมชาติหรือไม่
ร้อยละ 95.0 ใช่
ร้อยละ 5.0 ไม่ใช่
- 1.5.6 เนื้อเรื่องของลิเกหาให้เรารู้ถึงค่านิยมของสังคมในสมัยนั้น
ร้อยละ 95.0 ใช่
ร้อยละ 5.0 ไม่ใช่
- 1.5.7 ท่านคิดว่าลิเกมีส่วนช่วยสนับสนุนให้จงรักภักดีคือพระมหากษัตริย์หรือไม่
ร้อยละ 42.5 มีมาก
ร้อยละ 50.0 มีบ้าง
ร้อยละ 7.5 มีน้อย
ร้อยละ 0 ไม่มี
- 1.5.8 ถ้าลิเกมาแสดงหน้าท่านเรัว นี้ ท่านจะไปคุ้นใหม่
ร้อยละ 65.0 ไป ชายร้อยละ 15 หญิงร้อยละ 50
ร้อยละ 5.0 ไม่ไป ชายร้อยละ 5 หญิงร้อยละ 0
ร้อยละ 30.0 แล้วแต่โอกาส ชายร้อยละ 10
หญิงร้อยละ 20
- 1.5.9 ท่านคิดว่าค่อไปในอนาคต ลิเกจะยังมีบรรโຍชน์มากขึ้น
หรือน้อยลงในสังคม
ร้อยละ 40.0 เมื่อเดิม
ร้อยละ 22.5 มากขึ้น
ร้อยละ 37.5 น้อยลง

1.5.10 เทคโนโลยี ที่สิ่งแวดล้อมทางค่านิยมทางสังคมและศาสนา

- ให้ความสนับสนุนแก่ชาวบ้าน
- ทราบว่ามีงานบอยหรืองานฉลองท่างๆ ทราบนั้นก็ยังมีสิ่งของ
- ทักษะครบทั้งหมดที่ต้องให้เห็นถึงศรีทั้งของคนในสังคม
- สิ่งที่ชัดเจนมากกว่าทางสังคม
- สิ่งที่ชัดเจนมากกว่าทางสังคม

2. แบบสอบถามความคิดเห็นของหมู่บ้านเป็น ตำบลบ้านเป็นอาเภอเมือง จังหวัดลาภูน จำนวน 40 คน

<u>ผู้ให้ข้อมูล</u>	10 - 20 ปี	ร้อยละ 10.0
	21 - 30 ปี	ร้อยละ 65.0
	31 - 40 ปี	ร้อยละ 10.0
	41 - 50 ปี	ร้อยละ 2.5
	51 - 60 ปี	ร้อยละ 10.0
	61 - 70 ปี	ร้อยละ 2.5

<u>เพศ</u>	ชาย	ร้อยละ 50
	หญิง	ร้อยละ 50

<u>การศึกษา</u>	ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - ประถมศึกษาปีที่ 6	ร้อยละ 65
	ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 6	ร้อยละ 22.5
	ระดับปริญญาตรี	ร้อยละ 12.5

<u>อาชีพ</u>	ทำนา	ร้อยละ 35.0
	แม่บ้าน	ร้อยละ 7.5
	ค้าขาย	ร้อยละ 20.0
	รับจำนำ	ร้อยละ 22.5
	นักเรียนนักศึกษา	ร้อยละ 15.0

2.1 ห้านขอนคุณลักษณะ

- ร้อยละ 67.5 ชอบ ชายร้อยละ 30 หญิงร้อยละ 37.5
- ร้อยละ 12.5 ไม่ชอบ ชายร้อยละ 7.5 หญิงร้อยละ 5
- ร้อยละ 20.0 พอกหนคุณลักษณะ ชายร้อยละ 12.5 หญิงร้อยละ 7.5

2.2 ห้านເຄຍພັງທີ່ອຄູສີເກຫວືອໄນ້

ຮ້ອມລະ 87.5 ເຄຍ

ຮ້ອມລະ 32.5 ຈາກວິທີ

ຮ້ອມລະ 47.5 ຈາກໂທຣທັສນ

ຮ້ອມລະ 80.0 ຈາກງານຕ່າງໆ ໃນທຸນ້ານ

ຮ້ອມລະ 12.5 ໄນເຄຍ

2.3 ດ້າທ່ານຂອບຄູລືເກຫວືພຸດເຫຣະ

ຮ້ອມລະ 50.0 ສຸກສານຕີ

ຮ້ອມລະ 62.0 ໃຫ້ຂ້ອຄີຄສອນໃຈຕີ

ຮ້ອມລະ 30.0 ເຫຣະເປັນປະເທດ

ຮ້ອມລະ 0 ອືນ ວ

2.4 ດ້າທ່ານໄຟຂອບເປັນເຫຣະ

ຮ້ອມລະ 25.0 ເຂຍ ໄນທັນລົມຍ

ຮ້ອມລະ 30.0 ສຶ່ນຍາກ ໄນທັນໃຈ

ຮ້ອມລະ 5.0 ໄນຮູຈະຄູໄປຫາໄມ

ຮ້ອມລະ 0 ອືນ ວ

2.5 ທ່ານຄີກວ່າລືເກ ໃຫ້ຂ້ອຄີຄແລະນິປະໂຍບນີໃນດ້ານຄ່ານິຍມທາງສັງຄມແລະ
ສາສນາທີ່ອໄນ້

2.5.1 ທ່ານຄີກວ່າລືເກມີ້ສ່ວນປ່າຍສ້າງຄວາມສັນພັນຮະຫວ່າງ

ສ້າວບ້ານທີ່ອໄນ້

ຮ້ອມລະ 97.5 ໃຈ

ຮ້ອມລະ 2.5 ໄນໃຈ

2.5.2 ເນື້ອຫາຂອງລືເກໃຫ້ຂ້ອຄີຄແລະຄຕີສອນໃຈໃນດ້ານຕ່າງໆ ຕ່ອໄປນີ້

- ການໃຫ້ອັກຍ

ຮ້ອມລະ 97.5 ໃຈ

ຮ້ອມລະ 2.5 ໄນໃຈ

- ສອນໄມ້ໃຫ້ແກ້ແຄ້ນ

ຮ້ອມລະ 92.5 ໃຈ

ຮ້ອມລະ 7.5 ໄນໃຈ

- ການແກ້ບໍ່ຜູ້ຫາໃນຄຮອບຄຮາ

ຮ້ອມລະ 100.0 ໃຈ

ຮ້ອມລະ 0 ໄນໃຈ

- 2.5.3 สิ่งเป็นมหสอยย่างหนึ่งของล้านนา และยัง เป็นการอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้านอย่างหนึ่ง
ร้อยละ 97.5 ใช่
ร้อยละ 2.5 ไม่ใช่
- 2.5.4 ท่านคิดว่าสิ่งเป็นศิลปะที่ให้ความสนุกสนานเหลือเชื่อไม่
ร้อยละ 85.0 ใช่
ร้อยละ 5.0 ไม่ใช่
- 2.5.5 ท่านคิดว่าสิ่งให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องธรรมชาติกันหรือไม่
ร้อยละ 97.5 ใช่
ร้อยละ 2.5 ไม่ใช่
- 2.5.6 เนื้อเรื่องของสิ่งที่เราถือค่านิยมของสังคมในสมัยนั้น
ร้อยละ 87.5 ใช่
ร้อยละ 12.5 ไม่ใช่
- 2.5.7 ท่านคิดว่าสิ่งมีส่วนช่วยสนับสนุนให้จงรักภักดีก่อ
พระมหากษัตริย์หรือไม่
ร้อยละ 32.5 มีมาก
ร้อยละ 65.0 มีบ้าง
ร้อยละ 2.5 มีน้อย
ร้อยละ 0 ไม่มี
- 2.5.8 ถ้าสิ่งที่มีอยู่ในบ้านเรียวานี้ ท่านจะนำไปคูหา
ร้อยละ 62.5 ใน ชายร้อยละ 32.5 หญิงร้อยละ 30
ร้อยละ 2.5 ไม่ไป ชายร้อยละ 0 หญิงร้อยละ 2.5
ร้อยละ 35.0 แล้วแต่โอกาส ชายร้อยละ 17.5
หญิงร้อยละ 17.5
- 2.5.9 ท่านคิดว่าต่อไปในอนาคต สิ่งจะยังมีบาระ โยชน์มากขึ้น
หรือน้อยลง ในสังคม
ร้อยละ 40.0 เมื่อเดิน
ร้อยละ 35.0 มากขึ้น
ร้อยละ 25.0 น้อยลง

2.5.10 เทคโนโลยี ที่ลิเกมีบาร์ โฆษณาทางค่านิยมทางสังคมและศาสนา

- ลิเกมีบาร์ โฆษณาทางค่านิยมทางสังคมมากกว่าศาสนา
- ลิเก เป็นบาร์ เหตุที่มีนานาน ทำให้ผู้ชมจากได้ดีเท่ากัน การชมละคร
- ลิเกหาให้ผู้ชมนาส่วนที่คิดนาบบันทึก ในการคานเนินชีวิต
- ศศิศาสตร์ของลิเกช่วยประชาชนได้มาก
- ลิเกมีบาร์ โฆษณาทางค่านิยมทางสังคมและศาสนามาก

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของประชากรในเชิงอาเขตเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 20 คน

<u>ผู้ให้ข้อมูล</u>	10 - 20 ปี	ร้อยละ 10.0
	21 - 30 ปี	ร้อยละ 65.0
	31 - 40 ปี	ร้อยละ 15.0
	41 - 50 ปี	ร้อยละ 10.0

<u>เพศ</u>	ชาย	ร้อยละ 50
	หญิง	ร้อยละ 50

<u>การศึกษา</u>	ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - ประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 25
	ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 10
	ระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 15
	ระดับปริญญาตรี อนุปริญญา ร้อยละ 25
	ระดับปริญญาโท ร้อยละ 25

<u>อาชีพ</u>	พระ ร้อยละ 5.0
	รับราชการ ร้อยละ 5.0
	ศักขาย ร้อยละ 20.0
	รับจ้าง ร้อยละ 25.0
	นักเรียนนักศึกษา ร้อยละ 45.0

<u>ที่อยู่บ้าน</u>	อาเกอเมือง ร้อยละ 40.0
	กานลพระสิงห์ ร้อยละ 30.0
	อาเกอสันกานแหง ร้อยละ 5.0
	สันกับคง ร้อยละ 5.0
	บ่อทิน ร้อยละ 5.0
	กานลวัคเกกุ ร้อยละ 15.0

3.1 ท่านชอบคุลิเกหรือไม่

ร้อยละ 40.0 ชอบ ชายร้อยละ 15 หญิงร้อยละ 25
ร้อยละ 10.0 ไม่ชอบ ชายร้อยละ 5 หญิงร้อยละ 5
ร้อยละ 50.0 พอกหนคุ้นได้ ชายร้อยละ 25 หญิงร้อยละ 25

3.2 ท่านเคยพังหรือคุลิเกหรือไม่

ร้อยละ 95.0 เคย
ร้อยละ 15.0 จากวัยรุ่น
ร้อยละ 55.0 จากโหรทัศน์
ร้อยละ 45.0 จากงานค่างวันในหมู่บ้าน
ร้อยละ 5.0 ไม่เคย

3.3 ถ้าท่านชอบคุลิเกเหตุผล เพราะ

ร้อยละ 45.0 สนุกสนานคึกคัก
ร้อยละ 20.0 ให้ช้อคิคสอนใจคึกคัก
ร้อยละ 20.0 เพื่อประโยชน์ทางการค้า
ร้อยละ 0 อื่นๆ

3.4 ถ้าท่านไม่ชอบเป็นเพราะ

ร้อยละ 5.0 เชย ไม่ทันสมัย
ร้อยละ 45.0 มีค่าใช้จ่ายสูง
ร้อยละ 5.0 ไม่รู้จะดูไปหาไม่
ร้อยละ 0 อื่นๆ

3.5 ท่านคิดว่าลิเก ให้ช้อคิคและมีบาระ โฆษณาในค้านค้านี่ยมทางสังคมและ
ศาสนาหรือไม่

- 3.5.1 ท่านคิดว่าลิเกมีส่วนช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง
ชาวบ้านหรือไม่
- ร้อยละ 80.0 ใช่
  - ร้อยละ 20.0 ไม่ใช่
- 3.5.2 เนื้อหาของลิเกให้ช้อคิคและคติสอนใจในค้านค่างว่า ต่อไปนี้
- การให้อภัย
  - ร้อยละ 80.0 ใช่
  - ร้อยละ 20.0 ไม่ใช่
- สอนไม่ให้แก้แคน
  - ร้อยละ 75.0 ใช่
  - ร้อยละ 25.0 ไม่ใช่

- การแก้ปัญหาในครอบครัว
  - ร้อยละ 70.0 ใช่
  - ร้อยละ 30.0 ไม่ใช่
- 3.5.3 ลิเกเป็นมหสพอย่างหนึ่งของล้านนา และยังเป็นการอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้านอย่างหนึ่ง
  - ร้อยละ 90.0 ใช่
  - ร้อยละ 10.0 ไม่ใช่
- 3.5.4 ท่านคิดว่าลิเกเป็นศิลปะที่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินหรือไม่
  - ร้อยละ 95.0 ใช่
  - ร้อยละ 5.0 ไม่ใช่
- 3.5.5 ท่านคิดว่าลิเกให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องธรรมชาติหรือไม่
  - ร้อยละ 85.0 ใช่
  - ร้อยละ 15.0 ไม่ใช่
- 3.5.6 เนื้อเรื่องของลิเกทำให้เรารู้ถึงค่านิยมของสังคมในสมัยนั้น
  - ร้อยละ 85.0 ใช่
  - ร้อยละ 15.0 ไม่ใช่
- 3.5.7 ท่านคิดว่าลิเกมีส่วนช่วยสนับสนุนให้จังหวัดภาคใต้
  - พระมหากษัตริย์หรือไม่
  - ร้อยละ 30.0 มีมาก
  - ร้อยละ 65.0 มีบ้าง
  - ร้อยละ 0 มีน้อย
  - ร้อยละ 5.0 ไม่มี
- 3.5.8 ถ้าลิเกมาแสดงหมู่บ้านท่านเร็วๆ นี้ ท่านจะไปดูไหม
  - ร้อยละ 20.0 ไป ชายร้อยละ 5 หญิงร้อยละ 15
  - ร้อยละ 10.0 ไม่ไป ชายร้อยละ 5 หญิงร้อยละ 5
  - ร้อยละ 70.0 แล้วแต่โอกาส ชายร้อยละ 35 หญิงร้อยละ 35
- 3.5.9 ท่านคิดว่าคือไปในอนาคต ลิเกจะยังมีบระโภชน์มากขึ้นหรือน้อยลงในสังคม
  - ร้อยละ 25.0 เมื่อนาน
  - ร้อยละ 10.0 มากขึ้น
  - ร้อยละ 65.0 น้อยลง

3.5.10 เหตุผลอื่นๆ ที่ลีเกมีประยุกต์ทางค่านิยมทางสังคมและศาสนา

- ลีเกสื่อความหมายให้กับชาวบ้านได้มากที่สุด
- สาเหตุที่ลีเก สื่อความนิยมไป เผราคนครี ภาษาบันกร มีส่วนทางให้ค่านิยมของลีเก สื่อลง
- ลีเกหาให้เกิดความสนุกสนานล่าหรับคนที่ชอบและอาจหา ให้เกิดความคิด และน่าไปปฏิบัติ ได้

4. แบบสอบถาม ความคิดเห็นของประชากรในเขตอุตฯ เมือง จังหวัดลาหูน จำนวน 20 คน

<u>ผู้ให้ข้อมูล</u>	10 - 20 ปี	ร้อยละ 20.0
	21 - 30 ปี	ร้อยละ 50.0
	31 - 40 ปี	ร้อยละ 10.0
	41 - 50 ปี	ร้อยละ 10.0
	51 - 60 ปี	ร้อยละ 5.0
	61 - 70 ปี	ร้อยละ 5.0

<u>เพศ</u>	ชาย	ร้อยละ 25
	หญิง	ร้อยละ 75

<u>การศึกษา</u>	ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - ประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 15
	ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 20
	ระดับประถมวิชาชีพ - อุปบริษัท ร้อยละ 30
	ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 5
	ไม่จบการศึกษา ร้อยละ 30

<u>อาชีพ</u>	รับจ้าง	ร้อยละ 25.0
	ค้าขาย	ร้อยละ 35.0
	หนอง	ร้อยละ 5.0
	รับราชการ	ร้อยละ 10.0
	นักศึกษา	ร้อยละ 15.0
	แม่บ้าน	ร้อยละ 10.0

<u>หมู่บ้าน</u>	ท่าสิ้งห์	ร้อยละ 15.0
	ทุ่งอาทิตย์	ร้อยละ 5.0
	เวียงยอง	ร้อยละ 10.0
	สันคันธง	ร้อยละ 10.0
	ในเมือง	ร้อยละ 55.0
	สันคอนรวม	ร้อยละ 5.0

4.1 ท่านชอบคุณลักษณะใด

ร้อยละ 65.0 ชอบ ชายร้อยละ 10 หญิงร้อยละ 55
ร้อยละ 5.0 ไม่ชอบ ชายร้อยละ 0 หญิงร้อยละ 5
ร้อยละ 30.0 模不คุ้นได้ ชายร้อยละ 15 หญิงร้อยละ 15

4.2 ท่านเคยพึงหรือคุณลักษณะใด

ร้อยละ 100.0 เคย
ร้อยละ 25.0 จากวิทยุ
ร้อยละ 50.0 จากโทรทัศน์
ร้อยละ 75.0 จากงานค่าวงว ใบหมู่บ้าน
ร้อยละ 0 ไม่เคย

4.3 ถ้าท่านชอบคุณลักษณะใดมีเพราะ

ร้อยละ 65.0 สนับสนานดี
ร้อยละ 45.0 ให้ข้อคิดสอนใจดี
ร้อยละ 35.0 เพราะเป็นบrade เห็นดี
ร้อยละ 0 อื่น ๆ

4.4 ถ้าท่านไม่ชอบเป็นเพราะ

ร้อยละ 5.0 เชยไม่ทันสมัย
ร้อยละ 40.0 มีความคิดไม่ทันใจ
ร้อยละ 5.0 ไม่รู้จะคูไปทางไหน
ร้อยละ 0 อื่น ๆ

4.5 ท่านคิดว่าสิ่งใดให้ข้อคิดและมีประโยชน์ในค้านค่า尼ยมทางสังคมและ
ศาสนาหรือไม่

4.5.1 ท่านคิดว่าสิ่งใดให้มีส่วนช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง
ชาวบ้านหรือไม่

ร้อยละ 90.0 ใช่
ร้อยละ 10.0 ไม่ใช่

4.5.2 เนื้อหาของสิ่งใดให้ข้อคิดและคิดสอนใจในค้านค่างว ต่อไปนี้

- การให้อภัย
ร้อยละ 100.0 ใช่
ร้อยละ 0 ไม่ใช่
- สอนไม่ให้แก้แค้น
ร้อยละ 45.0 ใช่
ร้อยละ 55.0 ไม่ใช่

- การแก้ปัญหาในครอบครัว
ร้อยละ 75.0 ใช่
ร้อยละ 25.0 ไม่ใช่
- 4.5.3 สิ่งเดียวที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของล้านนา และยังเป็นการอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้านอย่างหนึ่ง
ร้อยละ 100.0 ใช่
ร้อยละ 0 ไม่ใช่
- 4.5.4 ท่านคิดว่าสิ่งใดเป็นศิลปะที่ให้ความสนุกสนาน เหลี่ย หรือไม่
ร้อยละ 100.0 ใช่
ร้อยละ 0 ไม่ใช่
- 4.5.5 ท่านคิดว่าสิ่งใดให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องธรรมชาติหรือไม่
ร้อยละ 95.0 ใช่
ร้อยละ 5.0 ไม่ใช่
- 4.5.6 เนื้อเรื่องของล้านนาให้เราถึงค่านิยมของสังคมในสมัยนั้น
ร้อยละ 100.0 ใช่
ร้อยละ 0 ไม่ใช่
- 4.5.7 ท่านคิดว่าสิ่งใดส่วนที่รายลับสนุนให้จังรักภักดีต่อ
พระมหากษัตริย์หรือไม่
ร้อยละ 50.0 มีมาก
ร้อยละ 45.0 มีบ้าง
ร้อยละ 0 มีน้อย
ร้อยละ 5.0 ไม่มี
- 4.5.8 ถ้าสิ่งใดส่วนที่รายลับสนุนให้จังรักภักดีต่อ
พระมหากษัตริย์หรือไม่
ร้อยละ 15.0 ใน ช้ายร้อยละ 5 หลังร้อยละ 10
ร้อยละ 5.0 ไม่ใน ช้ายร้อยละ 0 หลังร้อยละ 5
ร้อยละ 80.0 แล้วแต่โอกาส ช้ายร้อยละ 20
หลังร้อยละ 60
- 4.5.9 ท่านคิดว่าต่อไปในอนาคต สิ่งใดจะยังมีประโยชน์มากขึ้น
หรือน้อยลง ในสังคม
ร้อยละ 40.0 เหมือนเดิม
ร้อยละ 0 มากขึ้น
ร้อยละ 60.0 น้อยลง

- 4.5.10 เนคุพลยื่นฯ ที่สิ่งมีประวัติชน์ทางค่านิยมทางสังคมและศาสนา
- สิ่งมีประวัติชน์หั้งสองค้านเพราะบัจจุบันสิ่เกแสคงแบบ
สิ่เกประยุกค'
  - ษวยให้เรารู้ถึง ค่านิยมทางศาสนาและสังคมของชาว
ศิคว่าสิ่เกมีประวัติชน์หั้งสองอย่าง เพราะได้รู้ถึงการ
ทางชีวิตของคนในรายกาล
  - ศิคว่าพอจะมีประวัติชน์ในทางศาสนาและบ้านเมือง อีกหั้ง
สังคมด้วย
  - สิ่เกมีประวัติชน์และให้คุณค่าทาง ศาสนามากกว่า